

மாவீரர்நாள்
சிறப்பு இதழ்

தேசத்தின் எழுச்சி நாளில் தேசியத் தலைவர்

“சிங்கள தேசம் இனவாதப்பிடியில் இருந்து விடுபடாமல் தமிழர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறையை தொடருமானால் நாம் பிரிந்து சென்று தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதைத்தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.”

-தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்

தமிழீழ தேசிய மாவீரர் நாள்

தமிழ் மண்ணும், தமிழ் இனமும் உணர்வுப் பிளம்பாய் உயிர்த்தமிழ் உன்னத நாள்.

நங்கள் தலைவர் என்ன சொல்லப்போகின்றார் என்ற ஆவனில் ஒரு ஆனந்த அவஸ்தையில் ஈழத்தமிழினம் துடிக்க, தமிழீழத் தலைவர் என்ன சொல்லப்போகின்றார் என்று, உலகம் கூர்ந்து எதிர்பார்த்திருந்த பொழுதாய் விரிந்தது மாவீரர்நாள்.

புலகடற்கரும்புலிகள் வீரகாவியமான கடற்கரைப் பகுதியில், பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்ட கரும்புலிகள் நினைவாலயத்தில், 27ஆம் திகதி மாலை, 6.07 மணிக்கு, மாவீரர்களை ஒருசேர நினைவுகாள்ளும் அப் புனிதவேளையில், நூற்றி லுக்கெட்டு கரும்புலிகளுடன் இணைந்து, தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள், முகவணக்கம் செலுத்தி, பிரதான தேசியச் சார ஏற்றிவைத்தார்.

தமிழீழ தேசிய விடுதலைக்காக, வீரச்சாவடைந்த பதினாறாயிரத்துக்கும் மேற்

பட்ட மாவீரர்களை நினைவுகொள்ளும் இப் புனிதநாள், தமிழீழத்தில் வாழும் மக்களாலும், தமிழீழத்திற்கு வெளியே வாழும் மக்களாலும் உணர்வு பூர்வமாகவும், எழுச்சியுடனும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

வன்னி மண்ணில் இருந்து, தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் ஆற்றிய மாவீரர்நாள் உரையை, உலகப்பரப்பில், பரவி வாழ்ந்து வரும் ஈழத்தமிழினம் ஒரே நேரத்தில் செவிமடுத்தது. உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் இயங்கிவரும், தமிழர் வானொலிகள் தொலைக்காட்சிகள், தலைவரின் உரையை,

மக்கள் நேரடியாகக் கேட்கும் வண்ணம் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தன.

இந்நாளில், தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் ஆற்றும் வரலாற்றுப் பேருரையே, தமிழீழ தேச விடுதலைப் போராட்டப் பெருந்தியின் போக்கை துல்லியமாகவும் நுட்பமாகவும் வெளிப்படுத்தும் பேருரையாக, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் இராணுவ இராஜ தந்திரச் செயற்பாடுகளின் கனதியை, அது தொடர்பான நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் ஆவணமாக அமைகிறது.

தமிழீழப் பிரச்சினையில், சர்வதேச சமூகம் கொண்டுள்ள அக்கறை, ஈடுபாடு, நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிகள், சிறீலங்கா அரசின் போர் சமாதானப் பற்றிய இரட்டை நிலைப்பாடுகள், இவற்றிற்கு மத்தியில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் என்ன சொல்லப் போகின்றார் என்ற ஆவலுடன் உலக சமூகம் அவரது மாவீரர் நாள் உரைபை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது.

சமாதானம் குறித்தும், போர் குறித்தும் விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டை,

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள், மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் அகற்றப்படவேண்டும், அல்லது அகற்றப்படும் என்ற விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டை தலைவர் அவர்களின் உரை மீள வலியுறுத்துகின்றது.

பேச்சுவார்த்தை முயற்சிக்கோ, பேச்சுவார்த்தைக்கடான சமாதானத் தீர்வுக்கோ விடுதலைப் புலிகள் எதிரானவர்கள் அல்ல என்பதையும், அம்முயற்சிகளுக்கு விடுதலைப் புலிகள் முட்டுக்கட்டைகள் எதனையும் போடவில்லை என்பதையும் தலைவர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்.

சமாதானம் குறித்தும், போர்குறித்தும் பல நாக்குகளில் பேசிவரும் சிங்களப் பேரினவாத அரசின், நுட்பமான பிரச்சாரத்தை தவிடு பொடியாக்கும் வண்ணம், தலைவரின் தெளிவானதும் உறுதியானதுமான பேச்சு, அமைந்திருக்கின்றது. சமாதானமா, யுத்தமா என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டியவர்கள், தற்போது சிங்களப் பேரினவாத ஆட்சியாளர்களே.

(30.11.2000)

தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் செய்தித்தாள்

(222)

தேசியத் தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரை, களத்தில் பத்திரிகையில் விசேட இணைப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாசகர்கள் அதனை ஒரு ஆவணமாகப் பேணும் வண்ணம் சிறு கைநூல் வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

களத்தில்

புல்களின் தாயகம் தமிழீழத் தாயகம்

தலைவரின் உரையும் சிங்களத்தின் நெருக்கடி நிலையும்.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரை, சிங்களத்தைப் பொறுத்தவரை எவ்விதம் பிரதிபலிக்கப்போகின்றது என்பது இன்னமும் சரியாக உணரப்படாத நிலையில், தலைவர் அவர்களின் மாவீரர்நாள் உரையை, சர்வதேச சமூகம் சாதகமாகவே நோக்குகின்றது என்பது பலமட்டக்கங்களில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.

தலைவர் அவர்கள், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை, ஆதரிக்கின்றார். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையூடாக நியாயமான தீர்வொன்று எட்டப்படுமீடத்து அதனை முழுமனதோடு வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் எந்தவிதமான முட்டுக்கட்டைகளையும் சமாதான முயற்சிக்குக் குறுக்கே இடவில்லை என வலியுறுத்திய தலைவர் அவர்கள், பேச்சுவார்த்தைக்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் எந்தவிதமான நிபந்தனைகளையும் விதிக்கவில்லை என மீண்டும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றார்.

அதேநேரத்தில், பேச்சுவார்த்தைக்கு உகந்த தான நல்லெண்ண புறநிலையும், இயல்புநிலையும் உருவாக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை தலைவர் அவர்கள் மீண்டும் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்.

இராணுவ அழுத்தத்தையும், பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் தமிழ்மக்கள் மீது சுமத்தி, அவர்களை ஒரு இராணுவப்பிடியில் வைத்திருந்தபடி பேச்சுவார்த்தை நடத்தப் பிரியப்படுமீ, சந்திரிகா அரசு, நல்லெண்ண புறநிலை மற்றும் இயல்புநிலை என்பன குறித்து விடுதலைப் புலிகள் வலியுறுத்திவரும் விடயங்களை, பேச்சுவார்த்தைக்கான முன்நிபந்தனையாகவே கொள்கின்றது. நாட்டை போர்ப்பாறைக்கு இட்டு, நாட்டு வளங்களை, போரின் தேவைக்காக பயன்படுத்தி, ஒரு ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கு சிங்கள வெகுசனங்களின் ஆதரவைக் கோரிவரும் சந்திரிகா அரசு, தமிழ்மக்கள் மீதான இராணுவ நெருக்குவாரங்கள், அழுத்தங்கள் நீக்கப்படவேண்டும் என்பதை உள்ளடக்கிய இயல்புநிலையை உருவாக்குதல் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதிக்குமா என்பது கேள்விக்குறியே.

அண்மையில் வன்னி சென்று தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களைச் சந்தித்துத் திரும்பிய நோர்வே சிறப்புத் தூதர் திரு. எரிக் சுல்கைம் அவர்கள், விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்நிபந்தனை எதனையும் முன்வைக்கவில்லை என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைத் திரும்பியிருந்தார். ஆக, நல்லெண்ண புறநிலை இயல்புநிலை உருவாக்கப்படவேண்டும் என்ற விடுதலைப் புலிகள் அரசு சொல்லிக்கொள்வதுபோல், நிபந்தனைகளாக சர்வதேச சமூகம் வகைப்படுத்தவில்லை என்பது புலனாகின்றது.

யாழ்ப்பாணச் சமரில், ஒரு தலைப்பட்டசமாக உலக நாடுகள் குறுக்கிட்டு சிங்களத்திற்கு உதவிகளை வழங்கியதையும், இதனால் யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டுகக்க விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்ட போரியல் திட்டங்கள் தாமதத்திற்கு உள்ளானது குறித்தும் தெரிவித்ததுடன், சந்திரிகா அம்மையாரின் அபயக் குரலால் ஈர்க்கப்பட்டு, சிங்கள அடக்குமுறையாளர்களுக்கு உதவிக்கு விரைந்த நாடுகளையும் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

ஆனால், அவர் ஒன்றை தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். எத்தனை சவால்களுக்கு முகம்கொடுத்தாலும், எத்தனை இடையூறுகளை எதிர்கொண்டாலும், எத்தகைய சக்திகள் எதிர்த்து நின்றாலும் எமது விடுதலை இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டுத்தே தீரும் என, அவர் அறுதியிட்டுத் தெரிவித்திருப்பது, புற உதவிகளின் துணையுடன் யாழ்ப்பாணத்தை, தமது ஆக்கிரமிப்புப் பிடியில் தக்கவைத்துக்கொள்ளலாம் என, கனவு காணும் சிங்களத்திற்கு மிகப்பெரும் எச்சரிக்கையாக அமைந்திருக்கின்றது.

தமிழர் பூமியில், ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்திற்கு இடமில்லை என்பதை தலைவர் தனது துரையில், எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். யாழ்ப்பாணம் சிங்கள தேசத்திற்கு உரித்தானதல்ல. யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கே உரித்தானது. இறையாண்மை என்பது ஒரு அரசின் தெய்வீகச் சொத்துரிமையல்ல. இறையாண்மையானது மக்களிடமிருந்தே பிறக்கின்றது. அது மக்களுக்கே சொந்தமானது. யாழ்ப்பாணத்தின் இறையாண்மை யாழ்ப்பாண மக்களுக்கே உரித்தானது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு மூலம் தமிழரின் வரலாற்று மண்ணில் சிங்களத்தின் இறையாண்மையைத் திணித்துவிட முடியாது. தமிழரின் விடுதலைப் படை என்ற ரீதியில், நாம் எமது மண்ணில் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பிற்கு இடமளிக்கப்போவதில்லை.

தலைவரின் இந்தச் செய்தி, ஆக்கிரமிப்பு எண்ணங்கொண்ட சிங்களப் பேரினவாத அரசிற்கும், அதன் தமிழின அடக்குமுறைக்கு, இராணுவ பொருளாதாரத் தீனிபோட்டுவரும் உலக நாடுகளுக்கும் தெளிவான பதிவைத் தந்திருக்கின்றது. உண்மையில் சிங்களம் சமாதானத்தை விரும்புகின்றதா? சனாதிபதி, பிரதமமந்திரி, இராணுவத்தளபதி ஆகிய உயர் அதிகார பீடங்களில் இருந்து கிளம்பும் முரண்பாடான குரல்களை தனது துரையில் சுட்டிக்காட்டிய தலைவர் அவர்கள், போரை அவாலியும் சமாதானத்தை வேண்டியும்

கிளம்பும் இத்தகைய குரல்கள், வித்தியாசமான பார்வையாளர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டவை எனக் குறிப்பிடுகின்றார். போர்பற்றியும், சமாதானம் பற்றியும், இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது பற்றியும், இந்த அரசிடம் ஒரு தெளிவான பார்வையும், திடமான அணுகுமுறையும் இருக்கவில்லை என, தலைவர் அவர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

மேற்கூலக நாடுகள் சமாதானத்தை விரும்புகின்றன. சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வு காணப்படுவதை விரும்புகின்றன. போர் மூலமாக தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண முடியாதென்பதை வலியுறுத்துகின்றன. எனவேதான், மேற்கூலக நாடுகளை திருப்திப்படுத்தும் வகையில் நுட்பமான பிரச்சார அறிக்கைகளை சந்திரிகா வெளியிட்டு வருகின்றார். சமாதானம் என்றும், பேச்சுவார்த்தை என்றும், அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்றும், அரசியலமைப்பு என்றும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கையாண்டு, மேற்கூலகின் கண்களுக்கு மண்தூவி வருகின்றார். என தலைவர் தனது துரையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

இந்த உண்மை நிலையை உணர்ந்துகொண்டு, சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை மூலம், தமிழர் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண சந்திரிகா அரசை சர்வதேச சமூகம் நிர்ப்பந்திக்குமா என்பதே தற்போதுள்ள கேள்வி.

உண்மையில், சமாதான வழிமுறையே இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணப்படவேண்டும் எனவும், அதைத் தவிர வேறு மார்க்கமே இல்லை எனவும் உணர்வதாகத் தெரிவிக்கும், உலக சமூகத்தை நோக்கி ஒரு கருத்தை தலைவர் முன்வைக்கின்றார். சிங்கள இனவாத ஆட்சியாளரை சமாதானப் பாதைக்கு திருப்பவேண்டுமென்றால், சிங்களத்திற்கு பொருளாதாரத் தீனி போட்டுவரும் உலகநாடுகளிடம் தான் அந்தக் கடிவாளம் இருக்கின்றது.

அந்தக் கடிவாளத்தைப் பற்றி இழுத்து, யுத்தப் பாதையில் தறிக்கட்டு ஓடும் சிங்களப் பேரினவாதத்தை தடுத்துநிறுத்தி, சமாதானப் பாதைக்கு இட்டுவருமா சர்வதேசச் சமூகம் என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

சிங்கள தேசம் இனவாதப்பிடியில் இருந்து விடுபடாமல், தமிழர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறையை தொடருமானால் நாம் பிரிந்து சென்று தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதைத்தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை. தலைவர் தனது துரையின் இறுதிப் பகுதியில் இக்கருத்தை முன்வைக்கின்றார்.

காலமும் வரலாறும் எமது போராட்ட இலட்சியத்திற்கு நியாயம் வழங்கியே தீரும். அப்போது உலகமும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும். மாவீரர் நாளில் தேசியத் தலைவர் மக்களுக்குத் தெரிவித்த உறுதியான நம்பிக்கையிது.

“போராட்டம் நடத்தினால்... இலவசக் கல்வியையும்... மாபொல

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், நவம்பர் 22ஆம் திகதியன்று, யாழ்ப்பாணத்தில் மாபொலம் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியொன்றை நடத்தியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணம் செய்தியாளர் நிமலராஜனின் படுகொலையைக் கண்டித்தும், பண்டாரவளை பிந்துருவேவ படுகொலையைக் கண்டித்தும் இவ் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியை அவர்கள் நடத்தினர். சிங்களத்தின் இறுக்கமான இராணுவப் பிடிக்குள்ளும், அதன் கூலிக்குமுனை ஈ.பி.டி.யின் அராஜகங்கள் கட்டிநிறி நிலவியும் நிலையிலும், துணிந்து, இம் மாணவர்கள் போராட்டம்

நடத்தியிருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து காலை 10.30 மணியளவில் புறப்பட்டுச் சென்ற மாணவர் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணி யாழ்ப்பாணம் செயலக முன்றலை அடைந்தது. அங்கு, சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா, மற்றும் ஈ.பி.டி.பி. கூலிக்குமுனின் தலைவர் டக்கிளஸ் தேவானந்தா ஆகியோரின் படங்களை, கொதித்துப்போய் நின்ற மாணவர்கள், தீயிட்டுக் கொழுத்தினர். நிமலராஜனைப் படுகொலை செய்த ஈ.பி.டி.பி. கூலிக்குமு, யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டும் என்பது மாணவர்களின் கோரிக்கை.

அதேவேளை, பண்டாரவளைப் படுகொலைக்கு சந்திரிகா அரசே முழுப்பொறுப்பும் என குற்றஞ்சாட்டிய மாணவர்கள், சந்திரிகாவின் படத்திற்கு தீயிட்டு எரித்தனர். சமார் இரண்டாயிரத்து ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கலந்துகொண்ட இவ் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியின் இறுதியில், மாணவர்கள் முக்கியமான விடயத்தை முன்வைத்தனர். அதாவது, ஆயுதம் கொண்டு அராஜகம் புரிந்தும் மோசடிகள் செய்தும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகியிருக்கும் ஈ.பி.டி.பி.யினர், தமிழ்மக்களின் பிரதிநிதிகள் அல்ல

என்பதையும், நிமலராஜனின் படுகொலைக்குப் பொறுப்பான இவ் அராஜகவாதிகள் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டும் எனவும் அவர்கள் வலியுறுத்தினர். சந்திரிகா அரசுக்கு முன்னு கொடுத்து அதன் அடிவருடித் தொழில் செய்து, வடக்கு புளரமைப்பு அமைச்சராகியிருக்கும் டக்கிளஸிடம் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.. நிமலராஜன் படுகொலையா வடபகுதி புளரமைப்பு என்று. சிங்கள அரசே, அப்பாவி இளைஞர்களைக் கொல்லாதே! மக்களை நிம்மதியாக வாழவிடு!

அமைதிக்கான யுத்தம் என்ற போர்வையில், இன அழிப்பு யுத்தத்தை நடத்தாதே! பல்கலைக்கழக விடுதிக்கும் இராணுவமே நுளையாதே! சனநாயக விரோதிகளே.. உங்கள் அழுக்குகளை மறைப்பதற்காக பத்திரிகையாளனைக் கொன்றீர்கள்! இவைகள், உணர்வுப் பிளம்பாய் ஊர்வலம் நடத்திய மாணவர்களின் கோசங்கள். அவர்கள் தாங்கிச் சென்ற பதாகைகளிலும் இதே வாசகங்கள். சிங்களத்தினதும், அதன் அடிவருடிகளினதும் கொடுமை

தமிழர் தாயகம் முழுவதிலும் வழமையான நிலை தோன்றவேண்டும்

தமிழர் அரசியற்பந்துரைப் பொறுப்பாளர் சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன்

எந்தவிதமான அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைக்கான முயற்சிகளும் வெற்றி பெறுவதற்கு, யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல தமிழர் தாயகம் முழுவதிலும் வழமையான நிலை தோன்றவேண்டும் - அதாவது மக்கள் எந்தவிதமான அச்சங்களோ, பலவந்தங்களோ இல்லாது வாழ வேண்டும். இவ்வாறு தமிழீழ அரசியற்பந்துரைப் பொறுப்பாளர் திரு.சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள் 'சண்டை டைம்ஸ்' பத்திரிகையாளர் உப்பல் யோசப் அவர்களுக்கு 26.11.2000 அன்று அளித்த விசேட பேட்டியில் தெரிவித்துள்ளார். அவரது பேட்டியிலிருந்து சில பகுதிகள் வருமாறு.

கே- யாழ்ப்பாணத்துக்கும் அமைதிக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு என்ன? பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்ற கொள்கை நோக்கம் உண்டா? யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற முடியுமா?

தமிழ்ச்செல்வன்: நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற முடியுமா எனக் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பதற்கு முன்னதாக வன்னிப்பெருநிலப் பரப்பினை ஆக்கிரமித்து இருந்த சிறீலங்காப் படையினர்க்கு நேர்ந்த கதி குறித்து உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகின்றேன். எத்தனையோ மாதங்கள் திட்டமிடப்பட்டு அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைக்குப் பின்னர் அங்கு இருந்த ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினருக்கு என்ன நடந்தது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சந்திரிகாவோ அல்லது அவருக்கு உதவுபவர்களோ அதனை விளங்கிக் கொள்ளவோ அல்லது விளங்கிக் கொள்வதற்கு விருப்பப்படவோ இல்லை. இதன் விளைவாக இறுதியில் ஆயிரக்கணக்கான சிங்கள இளைஞர்கள் தங்கள் உயிர்களை இழந்ததும் உடல் ஊனங்களடைந்ததும் அல்லாமல் சிறீலங்காவின் மக்கள் மேல் பாரிய பொருளாதாரச் சுமைகளும் சுமத்தப்பட்டன. ஆனையிறவு, இயக்கச்சி இராணுவ முகாம்களில் நிலை கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினருக்கு என்ன நடந்தது என்பதை நான் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை என நினைக்கின்றேன். அரசியல் நோக்கங்களுக்காக அப்பாவிச் சிங்கள இளைஞர்கள் பலிக்கடாக்கள் ஆக்கப்படும் இந்நிலை என்றோ ஒருநாள் முடிவுக்கு வரும் என நான் உறுதியாக எண்ணுகிறேன். இதற்காக சிங்கள மக்கள் யதார்த்தத்தினை உணர்ந்து இந்த அடக்குமுறைக்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழவேண்டும். என்ன விலை கொடுத்தும் பதவியை அதிகாரத்தை தக்க வைத்துக்கொள்வதற்காக அரசாங்கம் மனித இழப்புகளை அழிவுகளைக் குறித்து அக்கறையற்றவராக இராணுவத்தினரை பொறிக்குள் தள்ளுகின்றனர். சிங்கள மக்கள் இந்த ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையான இந்த ஆட்சியினை

முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் பொழுது அரசாங்கத்தின் தலைமையினை நிச்சயமாக வெறுப்பார்கள். யாழ்ப்பாணத்தின் இன்றைய நிலைமைகளை நீங்கள் நன்கு ஆராய்வீர்களாயின் உங்களுடைய கேள்விகளுக்கு நீங்களே பதிலைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

கே- வெளிநாடு ஒன்றின் மத்தியத்தம் குறித்து குறிப்பாக நோர்வேயின் மத்தியத்தம் குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன?

தமிழ்ச்செல்வன்: நீதிக்கும் உண்மைக்கும் துணையாக நிற்க விரும்பும் எந்த முகவர்களும் அர்த்தமுள்ள தலையீட்டையும் நாங்கள் ஏற்போம். இந்தவகையில் நோர்வேயின் முயற்சிகள் பிரகாசமுள்ளதாக இருப்பதினால் ஆரோக்கியமான ஆலோசனை தொடரும் என நம்புகின்றோம்.

கே- இந்தியாவும் பங்களிக்கும் என எதிர்பார்க்கின்றீர்களா?

தமிழ்ச்செல்வன்: தெற்காசியாவில் இந்தியாவுக்கு உள்ள இயல்புநிலையின் அடிப்படையில் தமிழ் மக்கள் அமைதியாகவும் தன்மானத்துடனும் வாழ்வதற்கு நடாத்தும் போராட்டத்திற்கு தார்பீக ஆதரவை வழங்கும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

கே- பேச்சுவார்த்தைக்கான சூழ்நிலை தோன்றுவதற்கு யுத்தநிறுத்தம் அவசியமா?

தமிழ்ச்செல்வன்: வன்முறைகள் அற்ற, இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கள் அற்ற சூழ்நிலை பேச்சுவார்த்தைக்கான சூழ்நிலை தோன்றுவதற்கான வழிகள் பிறப்பதற்கு முன் நிபந்தனைகளாக உள்ளன. சமாதானத்துக்கான சண்டையை யாரைக் கொண்டு எப்பொழுது எங்கே நடத்துவது என்ற கதை நீக்கப்பட்ட பின்பே அவர்களும் நாங்களும் அமைதியை அடைய முடியும்.

கே- சிலர் சண்டை நிறுத்தம் விடுதலைப் புலிகளுக்குச் சாதகமாக அமையும் என்கிறார்களே அதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா?

தமிழ்ச்செல்வன்: யுத்தம் நிறுத்தப்படுவதனால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு சாதகமா பாதகமா என்று சிந்தித்து அரசியலுக்காக செயற்படுவதைவிட நாட்டின் மேல் இன்றுள்ள சுமைகளுக்கு அது எவ்விதம் அமையும் என சிந்தித்து நாட்டின் நன்மை குறித்து செயற்படல் வேண்டும்.

கே- உங்களுடைய அமைப்பு சண்டைக்கு நடுவில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளை தொடர இணங்குமா?

தமிழ்ச்செல்வன்: யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு மக்கள் மீதான பொருளாதாரத் தடைகள் நீக்கப்பட்டு மக்கள்

அமைதியான மனோநிலை உள்ளவர்களாக மாறினால் மட்டுமே பேச்சுவார்த்தைகள் வெற்றிகரமானதாக அமையும்.

கே- வெளிநாடு ஒன்றில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதற்கு இணங்குவீர்களா?

தமிழ்ச்செல்வன்: வெளிநாடு ஒன்றில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதனால் உண்மையாகவே அமைதி ஏற்படுமானால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள எமது தலைமை ஆயத்தமாகவே இருக்கும்.

கே- இரண்டு சிங்களக் கட்சிகளுக்கு இடையிலும் அமைதியை அடைவது குறித்து இணக்கப்பாடு ஒன்று தேவையா?

தமிழ்ச்செல்வன்: இரண்டு சிங்களக் கட்சிகளுமே தமிழர்களுக்கு எதிரான சிந்தனைகளையும் இராணுவ வாத்தையும் விடுத்து நீதியின் அடிப்படையில் அமைதியைத் தேடக்கூடிய மனதினை உருவாக்கிக் கொள்வது அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை வெற்றிபெற அவசியமானது.

கே- பிந்துநுவேவ சம்பவங்கள் குறித்து ஏதாவது கூற விரும்புகின்றீர்களா?

தமிழ்ச்செல்வன்: இந்த அரசாங்கத்தின் இனஅழிப்பு செயற்திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்று. நாகரீக உலகம் மனித வர்க்கமும் தமிழர்களுக்கு எதிரான கலாச்சாரம் எவ்வாறு தூவப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது என்பதனை இதன் மூலம் தெரிந்து கொண்டுள்ளது. இந்தச் சம்பவம் மனிதவர்க்கத்தின் வரலாற்றில் மாறாத வடு ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ள அதே வேளை எங்கள் மக்களுடைய மனதிலே ஆற்றமுடியாத வேதனையை தந்துள்ளது.

கே- எங்களுடைய ஜனாதிபதி அவருடைய உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலத்தில் உண்மையில் கைதி போல் உள்ளார். உங்களுடைய தலைவரும் அவ்வாறே உள்ளார். இவர்கள் இருவருமே ஒவ்வொருவருக்கும் எதிரான படையினரால் ஆபத்தினை எதிர்நோக்குகின்ற நிலையில் எப்படி எங்களுடைய ஜனாதிபதியும் உங்களுடைய தலைவரும் ஒரே மேசையில் உட்கார்ந்து மற்றவர்களுடைய உயிர்களை பாதுகாப்பது குறித்துப் பேச முடியும்?

தமிழ்ச்செல்வன்: உங்களுடைய ஜனாதிபதி அலரி மானிகையில் சிறைப்பட்டுள்ளாரா அல்லது தன்னுடைய மனப்பயத்தில் சிறைப்பட்டுத் தவிக்கின்றாரா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் எங்கள் தலைவரோ மக்களுடனும் விடுதலைப் போராடிகளுடனும் சுதந்திரமாக வாழ்கின்றார். அவர் விடுதலைப் போராட்டத்தையும் போராடிகளையும் வெற்றிகரமான முறைகளில் தலைமை தாங்கி நடாத்திச் சென்று மக்களுடைய விடுதலைக்கு பாதை சமைத்து வருகின்றார். எங்களுடைய தலைவருக்கு சிறீலங்கா ஜனாதிபதிக்கு இருப்பது போல எல்லா வசதிகளும் படைத்த ஆடம்பர மாளிகை இல்லை என்பது உண்மை தான். அதனால் அவர் சிறையில் வாழ்கின்றார் என்று பொருளில்லை. எங்களது சம்பந்திய பெரு வெற்றிகள் அரசியல் செயற்பாடுகள் எல்லாமே அவரின் தனிப்பட்ட தலைமையின் கீழேயே எய்தப்பட்டன. இவை பற்றிய முழு விபரங்களையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. நான் நினைக்கின்றேன் சிறீலங்காவும் எங்கள் தலைவரும் உட்கார்ந்து பேசும் அந்த நாள்தான் சிங்கள தேசியத்தவர்க்கும் தமிழ்த் தேசியத்தவர்க்கும் மிக்க மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் நாளாக அமையும். இது அடக்குமுறையாளர்கள் தங்களது அடக்குமுறை தவறு என்று உணர்கின்ற பொழுது சாத்தியமாகக்கூடிய ஒன்றே.

கே- வேறு ஏதாவது சொல்ல விரும்புகின்றீர்களா?

தமிழ்ச்செல்வன்: வடக்கு கிழக்கின் மனித உரிமை மீறல்களை வெளியுலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டி வந்த யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகையாளரின் படுகொலையும் மட்டக்களப்பு மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் படுகொலையும் அரசாங்கத்தின் ஆதரவென்னும் திரைமறைவில் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டங்கள் மற்றும் பல கொடூரமான சட்டங்களின் கீழ் ஆயுதக்குழுவ்களால் நடாத்தப்பெற்று வருகிறது.

புலமைப் பரிசிலையும் இழக்கவேண்டிவரும்"

தாங்காது கொதித்துப் போய், பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து புறப்பட்டு, ஆர்ப்பாட்டப் பேரணி நடத்திய மாணவர்கள், அந்த இராணுவப் பிடிக்குள் இருந்தபடி, இன்னொரு செய்தியையும் சிங்களத்திற்குத் தெரிவித்தனர்.

வன்முறைகள் தொடருமானால்... அனைவரும் ஆயுதம் ஏந்தவேண்டிவரும்!! மாணவர்களும் மாணவிகளும்... அடிக்கடி உச்சரித்த கோசம் இதுதான். மாணவர்களின் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியால் ஈர்க்கப்பட்டு, வீதியோரம் அசைந்துசென்ற மக்கள் திரளையும் இந்தக் கோசமே அதிகம் கவர்ந்தது.

மாணவர்களின் இந்த அமைதிவழிப் போராட்டத்தால் சந்திரிகா அரசோ, அதன்

கூலிக்குழுமான சு.பி.டி.பி.யோ கலவரப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இதுகுறித்து, டக்கிளஸ் தேவானந்தா என்ன சொல்கின்றார்...?

ஒரு பத்திரிகையாளர் டக்கிளஸ் தேவானந்தாவை தொடர்புகொண்டு கேட்டார்.. யாழ்ப்பாணத்தில் மாணவர்கள் எல்லாம் உங்களை யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டு வெளியேறுமாறு போராட்டம் நடத்தியுள்ளனர். நீங்களே, நிமலராஜனின் படுகொலைக்கு பொறுப்பு என்று குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். சனாதிபதியினதும் அமைச்சரான உங்களதும் படங்களை அவர்கள் தீயிட்டுக் கொழுத்தியுமுள்ளனரே.. நீங்கள் இதற்கு என்ன சொல்ல

விரும்புகின்றீர்கள்..?

சிங்களப் பேரினவாத ஆட்சியாளர்களின் அடிவருடிகளாக இருந்து, இனவிரோதச் செயல்களைப் புரிந்து, தற்போது சிங்களப் பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சராகவும் ஆகியிருக்கும் டக்கிளஸ் தேவானந்தாவுக்கு.. இதுவிடயம் உறைத்ததாகத் தெரியவில்லை. தனக்கே உரித்தான ஜமமான விசுவாச உணர்வுடன் அவர் நிதானமாகப் பதிலளித்தார். அரசுக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்தினால்... அவர்கள் இலவசக் கல்வியையும், மகாபொல புலமைப் பரிசிலையும் இழக்கவேண்டிவரும் என்று எச்சரித்தார்.

விடுதலைக் கனல் முண்டது

அது தமிழீழ ஒளியானது

மா னிடத்தின் உயிர்ப்பு ஒரு மனிதனின் பிறப்பு. அவன் மானிடத்தை உயர்த்தும் பொழுது அவன் தனிமனிதன் என்ற நிலை மாறி தான் வாழும் இனத்தின் - தேசத்தின் மண்ணோடு - மக்களோடு ஒன்றாகி தன் வரலாற்றைத் தன் தேசத்தின் - மக்களின் வரலாறாக மாற்றிக் கொள்கின்றான். அவனைப் பெற்றெடுத்த தேசமும் புதிய வரலாற்றைப் படைக்கும் ஆற்றலை - வல்லமையை பெற்று எழுகின்றது.

இதனால் தனிமனித வரலாறு தேச வரலாறாகவும் தேசவரலாறு தனிமனித வரலாறாகவும் ஒத்தியைபு கொள்கின்றன. இந்தத் தன்மையின் இன்றைய சமகாலத் தரிசனமாக, தமிழீழ மண்ணிலே 26.11.1954 இலே வல்வெட்டித்துறை திருவேங்கடம் வேலுப்பிள்ளை - பார்வதி தம்பதிகளின் நான் காவது பிள்ளையாகப் பிறந்த பிரபாகரனை 1976 வைகாசி 5ஆம் நாள் முதல் தமிழீழத் தேசத்தின் தேசிய விடுதலை இயக்கமான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிறுவனராகவும், தலைவராகவும் தமிழீழ தேசத்தின் புதிய வரலாற்றின் நெறியாளராகவும் உலகு இனங்கண்டு வருகிறது.

இன்றைய உலகில் பிரபாகரன் என்ற ஆறு எழுத்து எந்த வகையிலும் ஒரு தனி மனிதத்துவத்தைக் குறிக்கவில்லை. தமிழீழம் என்ற தமிழர் வரலாற்றுத் தாயகமொன்றின் தலைமையை, தனித்துவத்தை, தன்னிகரில்லா உறுதியை, விடுதலைப் பெருங்கனலைக் குறித்து நிற்கின்றது.

பிரபாகரன் என்ற வடிவில் மூண்டு எழுந்து நிற்கும் விடுதலைக் கனல் தமிழீழத்தின் ஒளியாகி அதனை உலகிற்கு இது தான் தமிழர்களின் ஆதித்தாயகங்களில் ஒன்று எனக் காட்டி நிற்கின்றது.

காலனித்துவமும் அதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நவகாலனித்துவமான சிங்களப் பெரும்பான்மை அரசாங்கங்களும் உருவாக்கிய ஆட்சி வடிவங்கள் என்ற குப்பை கூழங்களை பிரபாகரன் என்ற விடுதலைப் பெருங்கனல் எரித்துப் பொசுக்கியதால் அந்த ஆட்சி வடிவங்கள் என்ற குப்பை கூழங்களிலே மூண்டு போயிருந்த தமிழீழத் தேசம் இன்று உலகிற்குத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

இன்று தமிழீழ மக்கள் தமிழீழத்திலே வாழ்கின்றார்கள். இது கற்பனை அல்ல யதார்த்த உண்மை. ஒப்பனை அல்ல ஒப்பிலாத் தலைவன் பிரபாகரன் தலைமையிலே இயங்கும் தமிழீழ அரசு நோக்கிய அரசின் சாதனை. இலங்கைத்தீவின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதியை உள்ளடக்கிய தமிழீழ மண்ணிலும் இலங்கைத்தீவின் கடற்பரப்பின் மூன்றில் இரண்டு பகுதியாக விளங்கும் தமிழீழக் கடலிலும் இன்று சிங்களப் பெளத்த ஆக்கிரமிப்பு அரசின் சிங்களக் கொடி பிடுங்கி வீசப்பட்டு தமிழீழ மக்களின் தேசக் கொடியான புலிக்கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சாதனையை சரித்திர மாற்றத்தை தந்தவனின் சரித்திரம் தமிழீழ வரலாறாகத் தொடர்கிறது.

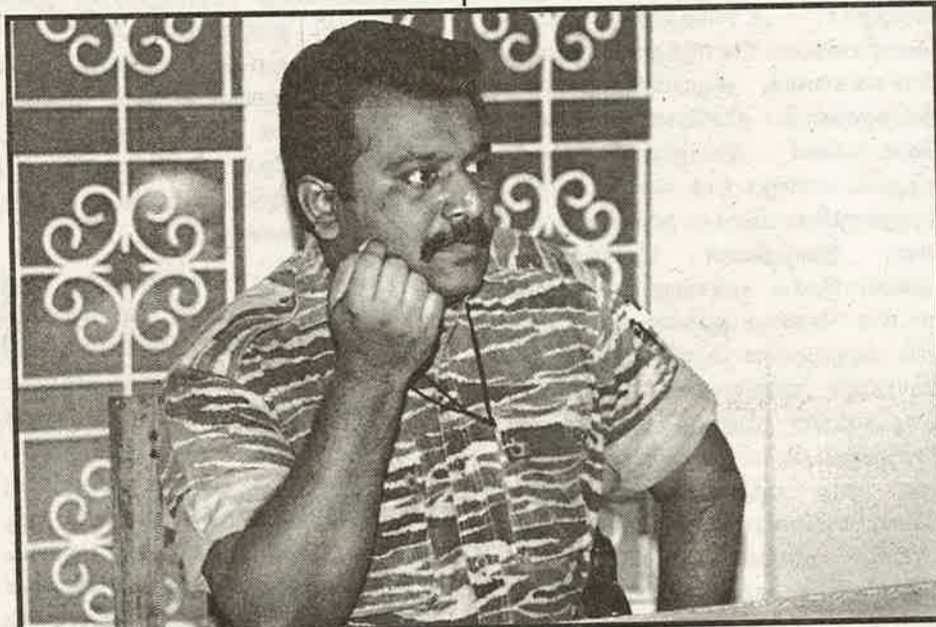
அவன் தனிமனிதனாக வாழவில்லை தமிழீழ மக்களின் இரத்த அணுக்களிலே உயிர்த்துடிப்பிலே விடுதலை உணர்வாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். அதனால் தான் சாதாரண தமிழனின் குருதியிலே சிறிலங்கா புலிகளைத் தேடுகிறது. தமிழனைக் கொன்று குவித்துவிட்டு விடுதலைப் புலிகளை அழித்துவிட்டோம் என்று சிறிலங்கா சிந்தை மகிழ்கிறது - செய்தி பரப்புகிறது. ஆயிரம் ஆயிரம் மைல்கள் கடல் கடந்து வாழ்ந்தாலும் எங்கள் தலைவனாக எங்கள் தேசியத்தின் தலைவனாக எங்கள்

ளுடன் உலகெல்லாம் பிரபாகரன் வாழ்கின்ற காட்சியை உலகு காண்கிறது. இதனால் தான் இன்று தமிழீழத் தேசத் தலைவரின் 46வது பிறந்த நாள் தமிழர் வாழும் இடமெல்லாம் கொண்டாடப்படுகிறது.

பற்றிமாசுரன்

இந்த உண்மையை இனங்கண்ட இந்தியாவின் இந்துப்பத்திரிகை புலம்பெயர் தமிழர்கள், கணினிகளின் இணைய வெளியிலே தமிழீழத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என தனது செய்தி ஒன்றில் வர்ணித்து உண்மைநிலை இப்படியிருக்க இனி தனிநாடு இல்லாத தீர்வு சாத்தியமாகுமா என ஆராய்ந்திருந்தது.

இலங்கைத்தீவின் வடக்கு கிழக்கின் மூலையிலே தமிழீழ மக்களை படைபலம் கொண்டு அடக்கி ஒடுக்கி நசுக்கி விட்டால் நாளை அவர்கள் நாடும் நமதாகிவிடும் என நினைத்த சிறிலங்கா, இன்று

அவர்கள் தங்கள் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் தலைமையிலே தமிழீழ மக்களாக எழுந்து நிற்கின்ற காட்சியை மாட்சியை - தங்கள் பெருந்தளமாம் ஆனையிறவில் இருந்துசூட தனது படைகள் தலையில் குதிக்காட்பட ஓடிய வரலாற்றை - பலாலி பெருந்தளத்திலே என்று வீழ்வேமாம் என நாள் தெரியாது தனது படையினர் பதுங்கி விழிபிதுங்கி நிற்கும் கோலத்தை எல்லாம் நிஜங்களின் தரிசனங்களாகக் கண்டு வருகிறது.

இவைகள் எல்லாம் எப்படி தமிழீழ மக்களின் சாதனைகளாயின, சிங்கள சிறிலங்காவுக்கு சோதனைகளாயின என்று திரும்பிப் பார்க்கும் பொழுது அங்கே பிரபாகரனின் வரலாற்றை நம் தேசத்தின் எழுச்சி வரலாறாக காண்கின்றோம். அது ஒரு மலர் மாலை குடிய தலைவனின் வரலாறு அல்ல. தன் இனத்திற்காக தன்னை எல்லா விதத்திலும் அர்ப்பணித்த ஒரு தேசபக்தனின் சரித்திரம். "நாமார்க்கும் குடியல்லாம் நமனை அஞ்சோம்" என்ற தமிழிலக்கியத் தத்துவம் கடவுளுக்கு மட்டுமல்ல நாளாந்த வாழ்வுக்கும் எழுதப் பெற்ற வேதம் என்பதை செயலால் காட்டிய செயல் வீரனின் வாழ்க்கை வரலாறு. மயிர்தீப்பின் உயிர் வாழக் கவரிமான் அன்னைவா என்ற வள்ளுவன் வகுத்த இலக்கணத்திற்கு உயிர் உன்னதமானதுதான் ஆனால் அதைவிட உன்னதமானது சுதந்திரம் எனக் கூறி தன் வாழ்வால் இலக்கியம் படைத்தான் இனமானத் தமிழினின் இணையில்லா பெருந்தலைவன் பிரபாகரன். பேதையர் ஏதையர் போதைருபாவையர் சுவைதரவும் சுவைக்கப்படவும் பிறப்புற்ற பெண்கள் என்றெல்லாம் தமிழ்ப்

பெண்ணை மூலையில் வைத்த கதை முடித்து அவர்கள் களமாடும் காட்சியை உலகே வியக்கும் ஒரு காலத்தை உருவாக்கியது பிரபாகரன் தலைமை. சாதியும், சீதனமும் தமிழர் சமுதாயத்து சாக்கடை வாழ்வின் மூலகாரணங்கள் என்று சாதிக்கும் சீதனத்திற்கும் தமிழீழ அரசியல் அமைப்பிலேயே சமாதிகட்டி அரசியல் விடுதலை சமூக பொருளாதார விடுதலை எல்லாமே இணைந்த முழுமையான மனிதவிடுதலையே தமிழீழத் தேசம் தேடிநிற்கும் விடுதலையின் பொருள் என உலகிற்குக் காட்டிய வரலாறு பிரபாகரனின் வரலாறு. இதோ அந்த வரலாற்றின் ஆரம்ப ஆண்டான 1972 முதல் 1982இல் முதலாவது வீரச்சாவை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் கண்டது வரையிலான நம் தமிழீழத்தின் தேச வரலாற்றைப் பார்ப்போம். இந்த வரலாறு எங்கள் தேசியத் தலைவர் மேதகு பிரபாகரனின்

வாழ்க்கை வரலாறாகவும் வளர்ந்து செல்லும் மாட்சியைக் காணலாம். 1972ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்து 22ஆம் நாள் - பிரித்தானிய காலனித்துவ அரசாங்கம் விதித்த சோல்பரி அரசியலமைப்பின் நிபந்தனைகளை மீறி சிங்களப் பெளத்த பேரினவாதம் சிறிலங்கா என்ற அந்நிய அரசை தன்னிடத்திற்கு இலங்கைத் தேச முழுவதற்குமான அரசாக பிரகடனப்படுத்தியது. இதனால் காலனித்துவ அரசுகளால் இலங்கைத் தமிழர்கள் என அழைக்கப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் தங்களை தமிழீழ மக்களாக உலகிற்கு அறிவித்து அந்நிய அரசான சிறிலங்காவில் இருந்து விலகிச்செல்ல வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவை தோன்றியது. இதனை ஜனநாயக வழிகளில் சர்வதேசச் சட்டங்களுக்கு ஏற்றவகையில் செய்வதற்கும் சாத்வீக அரசியல் போராட்டங்கள் மூலம் தங்கள் எதிர்ப்பை சிறிலங்காவுக்கு தமிழ் மக்கள் காட்ட முற்பட்டபொழுது சிறிலங்கா தனது பொலிசாரை இராணுவமாக மாற்றி நீதி விசாரணைகள் அற்ற கைதுகளையும் கொலைகளையும் தமிழர் தாயகங்களில் மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது.

இதனால் அமைதியான வழிகளில் சிறிலங்காவை எதிர்த்துப் போராடுவதில் இனிப் பயனில்லை மக்களின் ஒன்றுபட்ட ஆயுத எதிர்ப்பு மூலமே தமிழ் மக்கள் தங்கள் உயிர்களையும் உடமைகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்ற யதார்த்த நிலைக்கு தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டனர். 1972இல் தோன்றிய இந்தக்காலத் தேவையை நிறைவேற்றும் பணிக்கென தங்களை அர்ப்பணிக்க உறுதிபூண்ட தமிழ் இணைய சமுதாயத்தின் புரட்சிகர

இயக்கமான, புதிய தமிழ்ப் புலிகள் இயக்கத்தின் தலைவராகவும் இராணுவத் தளபதியாகவும் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனை தமிழீழ வரலாறு வெளிப்படுத்தியது.

1975ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 27ஆம் நாளில் பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலுக்கு முன்பாக யாழ்ப்பாண சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அமைப்பாளரும் யாழ்ப்பாண மேயருமான அல்பிரட் துரையாப்பாவினை சுட்டு தமிழினத்துரோகத் தன்மையொன்றின் சகாப்தத்தை பூண்டோடு அழித்த வரலாற்று நிகழ்வுடன் புதிய தமிழ்ப் புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவ நடவடிக்கை ஆரம்பமாகியது.

இந்த முதல் நடவடிக்கைக்கு தலைமை வகித்து அதனை நெறிப்படுத்தி நிறைவேற்றிய பிரபாகரனின் மதிநுட்பமும் மன உறுதியும் தமிழர்களின் புதிய தலைமை ஒன்றின் வரவுக்கு கட்டியம் கூறின. அத்துடன் இந்தச் சம்பவம் தமிழினத் துரோகத்தனங்களுக்கு துணைபோகும் தமிழர்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட முதல் எச்சரிக்கையாகவும் அமைந்தது.

இந்தச் சம்பவமானது திட்டமிட்ட ஆயுத எதிர்ப்பு ஒன்றுக்கான முன்னோடி நடவடிக்கை என்பதை இனங்கண்ட சிறிலங்கா, புதிய தமிழ்ப் புலிகள் இயக்கத்தைக் கண்டு பிடித்து வேரோடு அழிக்க என விசேட உளவுப்படை ஒன்றையே உருவாக்கியது.

1976 வைகாசி 5ஆம் நாள் தமிழீழ தேசத்தின் வரலாற்றில் அதிமுக்கிய நாட்களில் ஒன்று. புதிய தமிழ்ப் புலிகள் இயக்கம் முழுத் தமிழ் மக்களும் பங்கேற்பதற்கான வகையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமாக தலைவர் பிரபாகரன் தலைமையில் எழுந்தது.

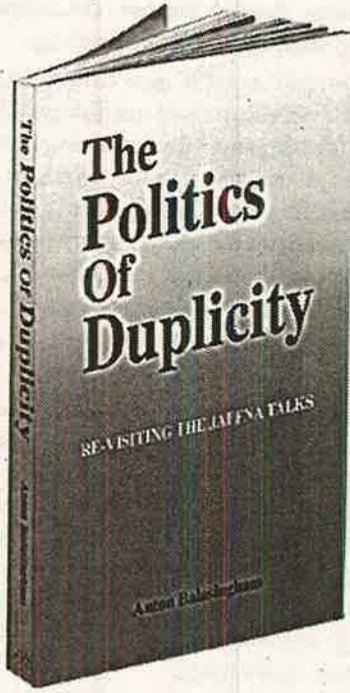
அன்று தீர்க்கதரிசனமாக தமிழீழ மக்களுக்கான போராட்ட வடிவங்களை உருவாக்கி இன்றுவரை எந்த எதிர்ப்பு வந்தாலும் தமிழீழ மக்களை உறுதியுடன் விடுதலை நோக்கி பயணப் படவைத்த பெரும் இராணுவ நிபுணராக பிரபாகரனை உலகு பார்க்கின்றது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் உருவாகி 9வது நாளில் அதாவது 1976 வைகாசி 14ஆம் திகதிய வட்டுக்கோட்டை மகாநாட்டில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் இலங்கைத் தமிழ் மக்களை சிங்களவர்களில் இருந்து வேறுபட்ட தனி யான தேசிய இனமெனப் பிரகடனப்படுத்தினர். அரசற்ற தேசமக்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்ட இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் தங்களின் பிறப்புரிமையான தங்களின் அரசியல் எதிர்காலத்தை தாங்களே நிர்ணயிக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை கொண்டு தமிழீழத் தேச அரசை நிறுவும் தீர்மானத்தை மேற்கொண்டு நிற்கின்றனர் என உலகிற்கும் சிறிலங்காவிற்கும் அறிவித்தனர். 1977ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலை தமிழீழ தேசத்தை மீள அமைப்பதற்கான தமிழ் மக்களின் குடியொப்பமாகக் கருதினர். அத்தேர்தலில் தெரிவாகும் தமிழ்ப்பிரதிநிதிகள் சிறிலங்காப் பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்லாது தங்களை தாங்களே தமிழீழ அரசியல் அமைப்பு நிர்ணயசபையாக மாற்றுவார்கள் என்றும் தமிழீழ அரசை ஜனநாயகவழிகளில் அடைவதை சிறிலங்கா தடைசெய்தால் போராடி தமிழீழம் எய்தப்படும் என்றும் தேர்தல் பிரகடனம் செய்தனர். தமிழ் மக்களும் பெரும்பான்மை வாக்குகள் கொண்டு அதனை சட்டவலுவள்ளதாக்கி தமிழீழ அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யும் தங்கள் பணியினையும் அதன் மூலம் நிறைவேற்றினர்.

தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்....

'நயவஞ்சக அரசியல்'

விடுதலைப் புலிகளின் ஆலோசகர் கலாநிதி அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட The Politics Of Duplicity என்ற நூலை மதிப்பீடு செய்து எழுதுகின்றார் விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய உறுப்பினர் திரு வே.பாலகுமாரன் அவர்கள்.

க.வே. பாலகுமாரன்

உண்மை உலகை பாதி தூரம் வலம்வர முன்னர் பொய்மை உலகை பல முறை சுற்றிவந்துவிடும் என்பார்கள். இதேபோலத்தான் 1995 ஏப்பிரலின் பின் நடைபெற்றது. புலிகளுக்கும், சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசாங்கத்துக்குமிடையே நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் முறிவடைந்த போது, அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்கள் எழுதியது போலவே புலிகள் தமது பக்க நியாயத்தை உலக அரசுக்கின் முன்னரே ஒருதலைப்பட்சமாக உலகம் தனது தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டது. ஆனால், இப்போது உண்மை உலகை வலம் வரத் தொடங்கிவிட்டது. 1995 தொடக்கம் 2000 ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலம் சற்று நீண்டதுதான். ஆயினும் காலம் தாழ்த்தினாலும் மிககாலப்பொருத்தமாக புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'நயவஞ்சக அரசியல்' (The Politics of Duplicity) வெளிவந்துள்ளது. தனது உடல் நலக்குறைவிற்கு மருத்துவம் பார்க்கச் சென்றவர் அம்மையாருக்கு இப்போது அதிர்ச்சி மருத்துவம் பார்த்திருக்கின்றார். தங்கள் தரப்பின் நியாயங்களை உலக அரசுக்கு ஏற்கவில்லையே என்கிற எம் மக்களின் பெருத்த மனக்குறையை நீக்கும் வகையில் இராசத்தந்திர உலகின் வல்லுநர்களுக்கும் எம் மக்களின்பால் நேயம் கொண்டவர்க்கும் விளக்கும் வகையில் இலகு இராசத்தந்திர மொழியில் நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. தனக்கேயுரிய இயல்பான, அமைதியான ஆனால் அழுத்தம் திருத்தமான ஆணித்தரமான நடையில் பாலசிங்கம் அவர்களால் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் வெளிவந்த காலப்பொருத்தம்தான் என்ன? 1995 ஏப்பிரலில் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தன. ஆறாண்டு களாகப் பெரும்போர் தொடர்கின்றது. இப்போதே சர்வதேசத்தின் சார்பில் நோர்வே மீண்டும் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க முயற்சிகளைத் தொடர்கின்றது. ஆகவே, அன்று ஏன் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தன? இவை தொடர்பில் புலிகளின் உள்ளப்பாடு என்ன? இவற்றினை உலகிற்கு உரைப்பதற்கு 'பாலா அண்ணை' என உள்ளன்புடன் தலைவராலும் போராளிகளாலும் மக்களாலும் அழைக்கப்படும் அன்ரன் பாலசிங்கமே மிகப் பொருத்தமானவரல்லவா? அன்றைய பேச்சுக்களிலும் இன்றைய பேச்சுக்களிலும் நேரடித் தொடர்புபடுகின்ற வராகவும், தலைவரின் மனநிலையை உணர்ந்தவராகவும் அவரே இருக்கின்றார். இந்நூலின் வெளியீடு பிரதிபலிக்கும் இன்னொரு அரசியல் பெறுமானத்தையும் இங்கே பதிவாக்க விரும்புகின்றோம். 1995 ஏப்பிரலின் பின் இடைவிட்டு ஆனால் இடைவிடாமல் அம்மையார் என்ன பிரகடனம் செய்து வந்தார்? புலிகளை நோக்கிச் சவால் அல்லவா விடுத்தார்? உலகத்திற்கு உறுதி மொழியல்லவா கொடுத்தார்? 'புலிகளே பேச்சுக்களைக் குழப்பினர், முன்னறிவித்தலின்றி திடீரெனப் போரைத் தொடங்கினர்; இவற்றினை நிரூபிக்கத்தக்க சான்றுகளாக எனக்கும் பிரபாகரனுக்குமிடையிலான கடிதங்கள் உள்ளன; இவற்றினை வெளியிட்டால் புலிகள் பேச்சு மூச்சற்று மூலைக்குள் முடங்க வேண்டியதுதான்; மிக விரைவில் கடிதங்களை வெளியிடுவேன்' என வீராப்பாக கதைவசனம் பேசி நாடக மாடி வந்தார். இதற்கு அவர் துணை சேர்த்தது 'புரொண்டலைன்' ராம் எனப்படும் ஒரு பத்திரிகையானதுக்குரிய நியாய எல்லைகளைக் கடந்து, தனது மாக்கிய அறிவையே ஒரு இனத்தின் விடுதலைக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தும் 'இன்னொரு இரட்டைவேட மலின அறிவுவாதி' ஆவார். அம்மையாரின் இமாலயப் புளுகுகளை உண்மைப் பூச்சுப் பூசும் வேலை இவருக்கு. இப்போது கடிதங்கள் வெளியிடப்பட்டுவிட்டன. ஆனால், எவரால்? தக்க நேரத்தில் தவிர்க்க முடியாத முகத்திலறையும் உண்மையாக இந்நூல் வெளியாகி உலகில் உலவுகின்றது. மீண்டும் தனது பழைய உளுத்துப்போன வாதத்தினை முன்வைக்கும் வாய்ப்பினை பாலா அண்ணை இப்போது அம்மையாரிடமிருந்து தட்டிப்பறித்துவிட்டார். இதனால், பெருத்த மனநிம்மதியை எம்மக்கள் அடைகின்றோர்கள்.

முன்னுரையாக வரும் அறிமுகவுரை. முடிவுரையாக வரும் பேச்சுக்கள் தோல்வியடைந்தமை தொடர்பான பிரதிபலிப்புகள் தவிர, ஐந்து அத்தியாயங்களாக நூல் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. 1994ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் தொட்டு 1995 ஏப்பிரல் வரையான காலப்பகுதி இவ்வைந்து அத்தியாயத்திலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. முழுநூலின் உள்ளடக்கமுமே மிக சுருக்கமாக அறிமுகவுரையில் அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பாலா அண்ணையின் அனுபவ முதிர்ச்சியின் ஆற்றல் மிகு சொற்றொடர்களை, அரசியல் வரைவிலக்கணங்களின் பலகீற்றுக்களை இப்பகுதியில் மட்டுமல்ல நூலெங்கும் நாம் காணமுடியும். தமிழ் மக்கள் தொடர்பில் மட்டுமல்ல சிங்கள தேசத்தை, சர்வதேசத்தை அணுகிய முறையாலும் அம்மையாரின் இரட்டைவேடப் போக்கினை வெகுபொருத்தமாக 'நயவஞ்சக அரசியல்' எனும் தொடருக்குள் பொதித்தவர், எம்மக்கள் தொடர்பான அவரது நயவஞ்சக அரசியலை, நீண்டகாலப் போருக்கான அமைதிப்போதி (Peace trap for a long term war) என வருணிக்கின்றார். அறிமுகவுரை யதார்த்தமான கணிப்போடு ஆரம்பமாகின்றது. 'ஏப்பிரல் 1995இல் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தபோது சர்வதேச சமூகம் எவ்வித தயக்கமுமின்றி புலிகளே பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தமைக்குக் காரணம் என கண்டனம் தெரிவித்தது. புலிகள் தமது தரப்பு வாதத்தினை முன்வைக்க முன்னரே உலகம் தனது தீர்ப்பை வழங்கி விட்டது. சர்வதேச தொடர்புச் சாதன ஊடகங்களோடு முற்றிலுமாகத் துண்டிக்கப்பட்டு தனிமைப்பட்டிருந்த புலிகளால் தமது தரப்பு நியாயத்தை உடன் முன்வைக்க முடியவில்லை. எனவே, சிறீலங்கா அரசு தான் மேற்கொண்ட பாரிய சர்வதேச பொய்மைப் பரப்புரையால் வெற்றியீட்டி உலகை தன்பக்கமாக்கிக் கொண்டது.'

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் ஒரு மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியமும் இங்கே தெளிவாக்கப்படுகின்றது. 'சர்வதேச சமூகம் மீண்டும் புலிகளுக்கும், சிறீலங்கா அரசிற்கும் இடையில் பேச்சுக்களை தொடக்கமுயலும் தற்போதைய அரசியல் சூழ்நிலையில் யாழ். பேச்சுக்கள் தொடர்பில் ஒரு நுணுகிய பார்வை இப்போது அவசியமாகின்றது. இதன் மூலம் புலிகளின் மனநிலை, உள்ளார்ந்த நிலைப்பாடு

படாத ஒரு தனித்துவமான முறைமையில் யாழ். பேச்சுக்கள் நடைபெற்றன. (Adopting a peculiar modality hitherto unknown in the discourse of conflict resolution) இவை இரண்டு மட்டத்தில் நடைபெற்றன. ஒரு மட்டத்தில் இரு தரப்பினதும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தை, மறு மட்டத்தில் அரசினதும், புலிகளினதும் தலைமைகள் பரிமாறிக்கொண்ட கடிதங்கள் மூலமான மறைமுகப் பேச்சுவார்த்தை, ஆறு மாத காலத்திற்குள் ஆக நான்கு சுற்றுக்கள்; அவையும் ஒவ்வொன்றும் ஓரிரு நாட்களே நீடித்த மிகக்குறுகிய காலவரையைக் கொண்டவை. எனவே மிகப்பரந்துபட்ட ஒரு அரசியல் சிக்கலை அதுவும், முடிவுகள் எடுப்பதற்கு அதிகாரமற்ற ஒரு தாழ்நிலைக்குழுவோடு (Low key government team) பேசி நேரடிப்பயன் எதுவுமே கிட்டாத நிலையில் இருதரப்பு தலைமைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற கடிதப்போக்குவரத்துக்களே முக்கியமானதும், தீர்க்கமானதுமாகின்றன; 'இவற்றில் பல தலைவர் பிரபாகரனுக்கும், சிறீலங்கா அரசின் தலைவி என்ற வகையில் சந்திரிகா அம்மையாருக்கும், பிரதிப்பாது காப்பு அமைச்சர் என்ற வகையில் ரத்வத்தைக்குமிடையிலானவை. ஏனையவை திரு. தமிழ்ச்செல்வனுக்கும் திரு. பாலபத்த பெருந்திக்கும் இடையிலானவை ரத்வத்தைக்கும் தமிழ்ச்செல்வனுக்கும் இடையிலான சில கடிதங்களும் நூலில் உள்ளன. இவ்வாறாக

1995 பேச்சுவார்த்தை காலத்தில் மோதல் தவிர்ப்புக் கண்காணிப்புக் குழுவினருடன் கலாநிதி அன்ரன் பாலசிங்கம்

என்பவற்றை அறியமுடியும். ஏனெனில் சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசாங்கம் தொடர்பில் புலிகள் காட்டும் மிக ஆழமான அவநம்பிக்கை, பேச்சில் ஈடுபட அவர்கள் காட்டும் பெரும் தயக்கம், இவையெல்லாவற்றினதும் வேர்கள் யாழ். பேச்சுக்களினபோது புலிகளின் தலைமை பெற்ற கசப்பான அனுபவங்களிலேயே உள்ளன என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

எதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு எவ்விதம் நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது? இதனையும் அறிமுகவுரையில் ஆசிரியரே விளக்கிவிடுகின்றார். 'முரண்பாடுகளின் தீர்வு தொடர்பில் இதுவரை அறியப்

கடிதங்களுக்கிடாக ஒரு காலகட்ட அமைதிப்பேச்சு வரலாறு நகர்த்தப்படுகின்றமை இந்நூலின் புதுமை. (மொத்தமாக 49 கடிதங்கள்)

நூலின் முதலாவது அத்தியாயம் மட்டுமே அமைதிப் பேச்சுக்களின் முதலாவது சுற்று (1994 ஒக்டோபர் 13,14) அமைதியாக நடந்ததைப் பதிவு செய்கின்றது. 1994 ஆகஸ்டில் அம்மையார் பிரதம மந்திரியாகப் பதவியேற்ற பின் காட்டிய நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டியும், தலைவர் தமது நிலைப்பாட்டை மிகத் தெளிவாகவும் (1. பூரணமாக பொருண்மியத் தடை நீக்கப்படல்.

2. இயல்பு நிலை உருவாக்கல். 3. நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கும், போர் நிறுத்தத்திற்கும் தான் தயாராக இருக்கின்றமை) விளக்கி எழுதிய 02.09.1994 ஆம் திகதிய முதலாவது கடிதம் இடம் பெறுகின்றது. எனினும், அம்மையார் முதலாவது சுற்றுக்கு அனுப்பிய தாழ்நிலை அரசாங்கக்குழு தொடர்பில் அவர் ஐயம் கொள்ளத்தொடங்கியமையும் இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றது. தலைவர் எழுதிய முதலாவது கடிதத்திற்கும் அவர் இறுதியாக அனுப்பிய 18.04.1995 திகதியிட்ட கடிதத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் நடந்தவை மிக விரிவாக காலவொழுங்கு முறைப்படி வரிக்கு வரி கடித ஆதாரங்களோடு அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். முரண்பாடுகள் எவ்வாறு முற்றின என்பது சம்பவங்கள் வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் சுற்றுப்பேச்சுக்கள், (ஜனவரி 2, 1995) மூன்றாம் கட்டப்பேச்சுக்கள் (ஜனவரி 14, 1995). வெளித்தோற்றத்திற்கு மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாடு, சில பொருட்களின் தடை நீக்கம் என்பவற்றிற்கு வழி வகுத்தபோதும், உண்மையிலே ஆழமான முரண்பாடுகளை தோற்றுவிக்கவே வழிவகுத்தன. இப்பேச்சுக்களும், இவற்றின் பின்னரும் முன்னரும் ரத்வத்தையும், அம்மையாரும் அனுப்பிய கடிதங்கள் தலைவர் மனதில் எத்தகைய எண்ணவோட்டங்களைக் கிளப்பின என்பதை பாலா அண்ணை வெகுபக்குவமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இச்சிந்தனை, வரலாற்று வழிவந்த சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கருத்தியல் தோற்றம் பற்றியது. மக்கள் அன்றாடம் படும் இன்னல்களை நீக்குங்கள் என 6 மாத காலத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் புலிகள் வற்புறுத்திய போது இழுத்தடித்து, இறுதியில் இவை பாதுகாப்புத் தொடர்பானவை, இராணுவத்தின் நலனுக்குத் தீங்கு பயப்பவை (பக்கம் 108, அம்மையாரின் 09.03.1995 ஆம் திகதி மடல்) என காரணம் காட்டப்பட்டதன் ஆழமான உள்ளத்தம் என்ன? இதுவே இந்நூல் மூலம் பாலா அண்ணை எழுப்பும் பெரும் கேள்வியாகும். நூலின் இறுதியில் இதற்கான விடை விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது. முடிச்சுவிழ்க்கப்படாத புதிர் ஒன்று இந்நூல் மூலம் முடிச்சுவிழ்க்கப்படுகின்றது. எம் மக்கள் தாம் எதிர்நோக்கிய அரசியல் சிக்கலை தீர்க்க முயன்றபோது அதைத் தடுக்கவே இராணுவ அடக்குமுறை உள்ளிட்ட தடைக்கு மேல் தடை அவர்களால் விதிக்கப்பட்டது. இப்போது, அவர்களே அரசியல் சிக்கலைத் தீர்க்க முன் வருவதாகக் கூறும்போது, எம்மக்களின் அன்றாட வாழ்வைச் சிதைக்க அவர்களே இட்ட தடை நீக்கவேண்டியது அவர்களின் பொறுப்பு அல்லவா? இத்தடை நீக்கம் எவ்வாறு இராணுவ நலன்களைப் பாதிக்கும்?

இதுவே பேச்சுவார்த்தை தோற்றமைக்கான பிரதான காரணங்களில் ஒன்று. இதனையே நூலாசிரியர் பக்கம் 110 இல் தொகுத்துத் தருகின்றார்.

1. பொருண்மியத்தடை பூரணமாக நீக்கப்படாமை, அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட பொருட்களும் எம்மக்களைச் சென்றடையாமை.
2. அரசாங்கம் ஒரு நீடித்த, நிலையான போர் நிறுத்தத்திற்குத் தயாராக இல்லாமை.
3. கரையோர மேலாதிக்கத்தைப் பேண மீன்பிடித்தடையை நீக்காமை.
4. கிழக்கில் போராளிகளின் பாதுகாப்பு ஆபத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டமை.
5. தரைவழிப்பாதை திறக்க உடன்ப-

டாமை. அதாவது, பூநகரி இராணுவ முகாமை மூட உடன்படாமை.

இவற்றினைவிட இன்னொரு பிரதான காரணமும் பேச்சுக்கள் தோற்றமைக்கு வழிவகுத்தது. அது புலிகள் தொடர்பான அல்லது தமிழ் மக்களின் தேசிய இனச்சிக்கல் தொடர்பான சிங்களத்தின் மேலாதிக்க அணுகுமுறை இதனை கண்டித்து, தலைவர் அவர்கள் அம்மையாருக்கு அனுப்பிய 28.03.1995 திகதிய கடிதத்தில் கூறுகின்றார். (பக்கம் 128) 'உங்களுடைய கடிதத்தில் உங்களது அரசாங்கத்தால் புலிகளுக்குப் பல சலுகைகள் அல்லது விசேடித்த உரிமைகள் என்பன நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்காக வழங்கப்பட்டதாக எழுதியுள்ளீர்கள். உங்களது கருத்துப்படி ஆயுதங்களைக் கீழேவைக்கக் கோராமல் பேச்சுக்கள் தொடர்கின்றமை, மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாடு. யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பேச்சுவார்த்தைக்குழு அனுப்பப்பட்டமை எல்லாம் இத்தகைய சலுகைகள், இது தவறான பார்வை. இவை புலிகளுக்கு நீங்கள் வழங்கிய சலுகைகளோ அல்லது விசேட உரிமைகளோ அல்ல. இவை ஒரு அமைதி முயற்சியினை முன்னெடுப்பதற்குத் தேவை

வேண்டுகைகளை நிறைவேற்ற ஒரு கால எல்லையாக 28.03.1995 ஆம் திகதிய தனது 16.03.1995 திகதிய கடிதம் மூலம் அறிவித்தமை, பின் அதனை 19.04.1995 ஆம் திகதிவரை தனது 06.04.1995 திகதிய மடல் மூலம் நீட்டித்ததை இவை எல்லாமே ஒரு காலக்கெடு என்றில்லாமல், அம்மையார் தனது நயவஞ்சக இரட்டைவேடப்போக்கினை மாற்றக் கொடுக்கப்பட்ட கால அவகாசமும், முன்னறிவித்தலுமாகவே வரலாறு கருதும். இதுவே நூலின் முழுமை உணர்த்தும் செய்தி. இதன் பின்னரும் அம்மையார் தனது போக்கினை மாற்றாமல் புலிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் நோக்கில் ஒரு ஆயர் உட்பட பலதரப்பினரையும் இணைத்து அரசாங்க தூதுக்குழுவை நான்காம் சுற்றுக்கு 10.04.1995 அன்று அனுப்பியமை, அதன் பின்னான 12.04.1995ம் திகதிய அவரது கடிதம் எதுவுமே தலைவர் மனதினை மாற்றப் போதுமானவையாக இருக்கவில்லை.

ஒரு விடுதலை இயக்கத்தோடு பழைய காலம் கடந்த புனித்துப்போன அணுகு முறையான அரசு என்கிற ஆணவ நிலையிலிருந்து அணுகுதல், கூடவே

1995 இல் பேச்சுவார்த்தையின் போது

யான முன்னவசிய சூழலை உருவாக்க அவசியமானவையாகக் கருதப்படவேண்டும். புலிகள் வெறுமனே ஒரு ஆயுதக்குழு என்கிற உங்களது பார்வை தவறான கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நாங்கள் தமிழ் மக்களின் உள்ளத்துணர்வுகளை, அபிலாசைகளை பிரதிபலிக்கின்ற அவர்களோடு ஒன்றித்த இயக்கம், இவ்வடிப்படையிலான எமது முதன்மைத்தானத்தினை ஏற்றே நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்களுக்கு முன் வந்தபின் அமைதி முயற்சிகளின் முன் நெடுப்பிற்கு அவசியமானவற்றை பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடும் ஒரு குழு விற்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளாகக் கருதுதல் தவறானதாகும்' இப்பதில் அம்மையாருக்கு மட்டுமல்ல பயங்கரவாதப்பட்டம் சூட்டும் அகில உலகத்திற்கும் பொருத்தமானதே. இதன் தொடர்பில் தன்னையொரு முற்போக்குவாத தாராண்மைவாதியாகத் தொடக்கத்தில் காட்டிக்கொண்ட அம்மையார், 1986இன் முற்பகுதியில் சென்னையில் ஆசிரியரைச் சந்தித்தபோது தமிழ்மக்களின் தேசிய இனச்சிக்கலை எவ்வாறு மிகத் தவறாக வேண்டுமென்றே புரிந்து கொண்டிருந்தார் என்பதை முதல் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலேயே ஆசிரியர் எழுதியிருப்பதையும் வாசகர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்.

இவ்வாறாக, மூன்று சுற்றுப்பேச்சுக்களின் பின் நிலைமைகள் வேகமாக மோசமடைவதை பாலா அண்ணை வெகு கவனமாகப் பதிவு செய்கின்றார். தலைவரின் பொறுமையிழப்பு, தனது

பெளத்த பேரினவாதத் திமிரும் சேர்ந்தால் என்ன பயன் விளையும் என்பதனை அம்மையாருக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கும் உணர்த்திய தலைவரின் வரலாற்றுப் பதிவாகிவிட்ட 18.04.1995 ஆம் திகதியிட்ட இறுதிமடல் இவ்வாறுதான் முடிகின்றது. 'நாங்கள் உங்களுக்கு ஏலவே அறிவித்தது போன்று, பேச்சுவார்த்தையிலிருந்தும் மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாட்டிலிருந்தும் விலகிக் கொள்வது என்கிற வேதனை தரும் முடிவினை எடுப்பதைத் தவிர வேறுவழி எமக்கு முன்னில்லை' இவ்வாறாக வேறுவழி எதனையும் அம்மையார் முன் வைக்கவில்லை என்கிற நிலைப்பாட்டோடு 144 ஆம் பக்கத்துடன் இந்நூல் முடிவடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இத்தோடு நூல் முடிவடையவில்லை. 1995 ஏப்பிரலிலிருந்து புலிகளுக்கு எதிராக மிகப் பாரியளவில் வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அமைதிக்கான போர் என்கிற நயவஞ்சகப் பரப்புரைக்கு அடிப்படையாக அமைவது இரண்டே விடயங்கள்தான். ஒன்று புலிகள் எவ்வித முன்னறிவித்தலுமின்றி சடுதியாக தாக்குதல்களைத் தொடங்கினர் என்பது, மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாட்டின்படி 72 மணித்தியாலங்கள் முன்னறிவித்தல் கொடுத்தால் போதுமானது என்றிருந்தபோதும், அரசியல் நிலைமைகளைக் கருத்தில் எடுத்தே தலைவர் அவர்கள் தனது மூன்று மடல்கள் மூலம், மூன்று வாரத்திற்கு மேற்பட்ட கால அவகாசத்தினை வழங்கினார் என்பது நூலின் வழி மிகத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது வலுவான காரணமாக அம்மையாரால் முன்வைக்கப்பட்டது புலிகளுக்கு அரசியல் தீர்வு பற்றிய பேச்சுக்களில் ஈடுபட துளியளவும் விருப்பமில்லை நாங்கள் தயாராகவிருந்த போதும், அவர்கள் தட்டிக் கழித்தனர் என்பதே. இதற்கான பதிலே 145 ஆம் பக்கத்திலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தமைக்கான காரணங்கள் நேர்மையாக புலிகளின் யதார்த்த நிர்ப்பந்த நிலைமை உட்பட முன்வைக்கப்படுவதோடு, இற்றைவரை வெளிச்சத்தைக் காணாத அரசியல் தீர்வு எங்கே? ஏன் அது நடைமுறைச் சாத்தியமாகவில்லை? என்பதும் தெளிவாக்கப்படுகின்றது. சிங்களப் பெளத்த பேரினவாதம் எவ்விதம் ஆழ அகலமாக வேரோடி தாபனமயப்படுத்தப்பட்டு நிற்பதனையும், அதனைச் சார்ந்தே இயங்கும் (சாராமல் இயங்கமுடியாது) அம்மையார் போடும் இரட்டைவேடம், நயவஞ்சகம் என்பது எத்தகையதும் என்பது தெளிவாக்கப்படுகின்றது. இப்போது அம்மையாரின் எல்லாவேடமும் அம்பலமாகி சகல குட்டுக்களும் உடைந்து, அமைதிக்கான போர், புலிகளுக்கு இராணுவத்தீர்வு மக்களுக்கு அரசியல் தீர்வு என்பனவெல்லாம் மிக மோசமான கொடுமான நகைச்சுவைத் துணுக்குகளாகிவிட்டன. புலிகளின் ஆறாண்டுகால விடுதலைப்போர், களத்தில் அம்மையாரின் அரசியல். இராணுவ இலக்குகளை சிதறடிக்க, இராஜதந்திரக் களத்திலும் திரு. அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்களின் நூல் அதே பணியைச் செய்கின்றது.

உண்மையை உலகம் உணருமா? இனிமேலாவது ஒரு புதிய விழிப்பை பெறுமா? பாலா அண்ணை இவ்வாறு தான் நூலை நிறைவு செய்கின்றார். 'தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள போர் சிங்களப் பெளத்த இனவாதத்தின் நேரடி வெளிப்பாடு என்பதை எப்போது சர்வதேச சமூகம் உணர்கின்றதோ அப்போது தான் இனப்படுகொலை அழிவுகளை தமிழ்த் தேசத்தில் ஏற்படுத்தும் இப்போருக்கு உதவுவதிலிருந்து சர்வதேச சமூகம் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளும்' இதனை உணர வைக்கப்படும் முயற்சியே இந்நூல்.

நீளத் தொடங்கியது

மனம் சிறைப்பட்டிருந்தது
இதயம் சுருங்கியிருந்தது
காதுகள் செவிடாயிருந்தன
கண்பார்வையிழந்திருந்தது
கரங்கள் முடங்கியிருந்தன
புலன்களை அடைத்து
இருளில் புதையுண்டேன்
என்னுள் நான் வதை பட்டேன்
வதை உக்கிர வலியெழுப்பியது.
புலன்களின்
மனச்சிறையுடைந்தன.
இதயம் விரிந்தது.
அதிர்வால் செலிப்பறை
கூர்ப்படைந்தது.
பார்வை தெளிவானது
கரங்கள் அகல விரிய
முழுமையும் தெளிவாய்
விரிந்தன.
குறுகிய நிலம் நீளத்
தொடங்கியது.
பொங்கிய அலை திரண்டது
அது கரையைத் தேடி ஓடியது.

-வளநாடன்.

அலைகளின் முகங்கள்

அலைகளின் உருவம் அறியாச் சிறுவயதில்
அதுவெனக்கோர் அரக்கனாய் இருந்தது.

கடல் குளித்தேறும் அரக்கனின்
ஒவ்வொரு முச்சுமே ஒவ்வொரு
அலையென்பதாய்

அலைகளைப் பற்றிய என் நினைவுகள் இருந்தன

அலைகளைப் பற்றிய கனவுகளுள்ளும்

ஒரு அரக்கனே வந்தான்

கண்ணுக்கெட்டாத கடற்குகையொன்றினுள்

கட்டி இழுத்துக் கொண்டெனைச் சென்றான்

கைபிடிக்கவும் கரைசேர்க்கவும் யாருமின்றி

நொந்து கூச்சலிட்டு கணலிழித்த பின்னும்

விலகாது தொடர்ந்தன அலையின் உருவங்கள்

அரக்கனாய் இருந்த அலையின் முகம்

கல்லூரி நாட்களில் ஒரு கவிதையாய் ஆனது.

ஆவேசத்துடன் கரைகளில் மோதி

வெடித்துச் சிதறி வெண்ணுரையாய் திரும்பும்

அலையின் முகமே அழகென உணர்ந்தேன்

அலைகளில் நனைவது சுகங்களில் இனியது

எனக் கொண்டேன்

வண்ண வண்ண ஒளிமலர் சூடி

நத்தாரை எதிர்கொள்ளும் குதூகலத்தோடு

இருள் துருவம் ஒளிர்ந்திட்ட ஓர் இரவில்தான்

அலைகள் பற்றிய என் கவிதை சிதைந்தது.

போரினை எதிர்கொள்ளும் வகையேதுமறியா

நெஞ்சுருக்கக் கூவு

தங்க நிற நிலவு தலை வணங்கிப் பார்க்க,

நீர் சுமந்த மேகம் நிலவைப் போர்க்கும்.

சொட்டுச் சொட்டாய் நூவும் மழைத்துளி

திட்டுத் திட்டாக வீதைகுழி வீறும்.

ஆனையிறவும் அருகே பரந்தன் பளையும்

அடுத்தடுத்து வடபுல தேசமும்

வாழ்க்கையும்

மீட்ட பலவீரர் மீளாத் துயிலில்

வென்ற பூமியில் வீத்தாகிப் போனார்.

வாழ்வை மீட்ட வல்லவரைப் போற்ற

வீசிகள் யாத்து வாயாரப் பாடு

நிமிர்ந்து நின்றெதிர்த்து நெருப்புக்

குளித்தோரின்

நினைவு சுமந்து நெஞ்சுருக்கக் கூவு

வீழ் குளித்தாலும் வென்றோம் என்றார்த்து

கவிகள் படைப்போம் காவியம் செய்வோம்

உள்ளம் வலித்தாலும் உடைந்து போகாது

போராடிப் போனோர்க்கு பூச்சொரிந்தாறுவோம்

-சோதியா

என் தேசப் புதல்வர்களை

அத்திலாந்திக் கடலின் அலைகள்

விழுங்கின

நம்பிக்கைகளின் மீதங்கள் ஏதுமின்றி

போன நூற்றாண்டின் இறுதித் துண்டில்

அலைகளின் உருவம் புலிகளானது

ஓயாது பாய்ந்த அலைகளின் கால்கள்

ஒரு தேசத்தின் உருவை மண்ணில்

வரைந்தன.

அலைகளை வென்ற சோழரின்

பேரர்களாய்

கடற்புரவிகளில் மீண்டும் என் தேசத்தவர்

அலைகளினூடு கருவிகளைச்

சுமந்தபடியும்

கைகளை அசைத்தபடியும்

மாவீரரே!

உங்களை நினைத்தபடி

ஐரோப்பிய தெருவொன்றில் நான்

திமிருடன் நடக்கிறேன்.

-அர்ச்சுனா-

தேசபிதாக்கள்

தள்ளாடும் கிழம் மீதும்

தாய்மை விழி நோக்குடைய

தம்பியிவன் பதினெட்டு வயது வேங்கை!

உள்ளுத்தும் வயதுணர்வை

உழக்கி விட்ட வீறு நடை!

ஓம்ப அறம் விலையாகும் அமரன்

வேங்கை!

காற்று மழை இருட்டு பனி

கடும் பயிற்சி கண் விழிப்பு!

கலங்காத காய்த்தமன யோகி வேங்கை!

'ஏற்றெழுதும் வரலாறும்

என் சாவை! எனச் சொல்லி

இலட்சிய நெருப்போம்பும் இருடி வேங்கை!

பல்குழலா, விசைப்படகா

பன்னாட்டு பயிற்சிகளா?

வெல்பவர் நாம் என விறி நிற்கும் வேங்கை!

வல்லவற்கு வல்லவனின்

வையகத்தில் உள்ளகதை

மண்ணுலகில் தொடர்விக்கும் ஞானி

வேங்கை!

கருவேங்கையாய் வெடிக்க

களமெதிலும் போயடிக்க

கனலுமெரி மலையிந்த இளைய வேங்கை!

தரையிறங்கித் தரைகவர்ந்து

தமிழீழ மண்மீட்டுத்

தமிழீழ தேச பிதாவாகும் வேங்கை!

-பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம், தமிழீழம்

உணர்ச்சிக் கவிஞர்

ஓ
மாவீரனே!

உன்
கழுத்து
நஞ்சுமாலை
தாங்கிய
அன்றே

உன்
தாயகம்
விடுதலை
தாங்கிற்று

நிமிர்ந்த போராளி
நீ! சாவதற்காக
நஞ்சுமாலை
அணிந்தாய் நீ
என்றார்...
திருத்தினேன்
வாழ்வதற்காக.

ஓ
மாவீரனே!
உன்னிடம்

ஒரு
கேள்வி
நஞ்சினை
உண்டு

நீ
பசிதீர்த்தாய்
அல்லவா?

அது
சரி...

உன் சாவு
அவன் கல்லறை
ஆனது
எப்படி?
எனக்குத் தெரியும்.

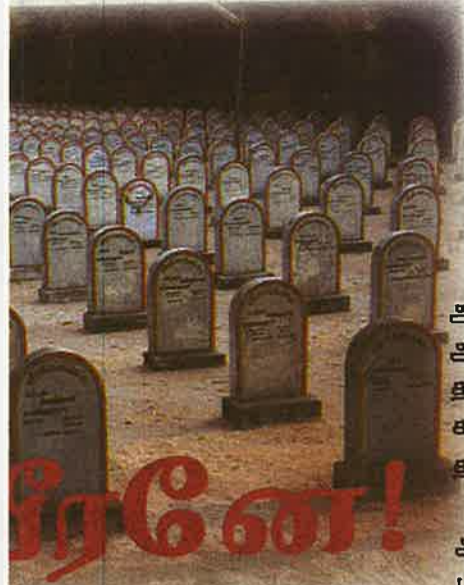
சாவை
நீ
மிதித்தாய்.

சாவு
அவனை
மிதித்தது.

உன்
உயிர் பறிக்க
வந்த
குண்டுகளே
உயிரிழந்து
போயின.

ஓ
மாவீரனே!
உன் ஆற்றல்

ஓளிமுகம் சூரியும் புலிமுகம்

பீரனே!

சி ஆனந்தன்

பெரிதடா
பெரிதூ.
கோழைகளெல்லாம்
இன்றுன்னை
மதிப்பீடு
செய்து
கொக்கரிப்பதை
நான்
அறிவேன்.
விடு.
அவர்கள்
வீட்டில்
வாழும்
பிணங்கள்
நீ
கல்லறையில்
வாழும்
உயிர்.
ஓ
மாவீரனே!
தற்கொலை
என்று
நேற்றுவரை
இருந்த
தமிழ்ச்சொல்லைத்
தற்கொடை
என்று
மாற்றியவன்
நீ.
உன்னை
உன்
மண்ணுக்கு
நீ
கொடுத்தாய்..
ஆனால்
ஓர் ஐயம்
உன்னை
உன் தேசம்
பெற்றுக்கொண்டதா?
இழந்ததா?
ஓ
மாவீரனே!
எரிமலையின்
விம்மலோடு
வணங்குகிறேன்..
உன்னை.
இந்நான்
நஞ்சுமாலைக்கு
பூமாலை
குட்டும்
நான்

ஆண்தாய் போவே
அணைத்த நம்
தலைவர்
கண்களால் ஊட்டிய
தாய்ப்பால்

அதைக்
சூடிக்க கிடைத்த நல்
வாய்ப்பால்

திறந்தது
திறந்தது
திறந்தது
திறந்தது

தமிழ்
ஈழ
விடுதலைத்
தாழ்ப்பாளர்!

★★★★
மாவீரர்
நீங்களே!
மறப்போமா
நாங்களே!

ஓளிமுகம்
தோறும்
புலிமுகம்
பார்த்து

சூவதெய்வம் போவே
உம்மைக்
சும்பிடுவோம்
நாங்களே!
★★★★

உவகம் தோறும்
உள்ள சொந்தம்
உங்கள்
வீரம்
நினைக்கும்!

மழையும்சுட
இறங்கி வந்து
உங்கள்
துயிலிடம்
நனைக்கும்!

பதுங்கு சூழியில்
இருக்கும்
பிள்ளை
என்றே
தாய்மை
நினைக்கும்!

அது
பத்து மாசம்

சுமந்த
வயிற்றைத்
தடவிப் பார்த்தே
சிவிர்க்கும்!

இறந்தவரென்றா
மறப்போம்!

உம்மை
எத்தனை
தலைமுறை
நினைப்போம்!
★★★★

மாவீரர்
நீங்களே!
மறப்போமா
நாங்களே!
★★★★

கோயில் மணிகள்
உங்கள் புகழை
ஊர்கள்
தோறும்
ஓலிக்கும்!

அமைதிவணக்கம்
முடிந்த நொடியில்
ஈகச்

சுடர்கள்
விழிக்கும்!

அது
தலைவர் உரையில்
எழுந்து
உம்மை
களங்கள் ஆட
அழைக்கும்!

இறந்தவரென்றா
மறப்போம்!
உம்மை
எத்தனை
தலைமுறை
நினைப்போம்!

கவிஞர் அறிவுமதி
தமிழகம்

துயிலும் இல்லம் மீண்டும் எழும்

தர்மவானான
எங்கள் வயதான அரசனை,
துஷ்டனான அவர்களது இளவல்
வஞ்சகமாய்க் கொன்றான்.
மீண்டும் இறந்தவன்
நடுகல்லறையில்
தேர்வரும்போது
கெழுநு இறங்க நடந்து செல்வான்,
தலைகுன்றாமடி.
நாங்கள் சொன்னதல்ல இது.
அவர்களின் இத்காசமே சொல்கிறது.
நம்மவனை எதிர் வஞ்சகமாய்க் கொன்றது
தந்தவெம்மையை
தலைகுன்றி கெழுநு நடந்துசென்றது
சற்று தனிப்பதுண்டு
அவனில் சிந்து மதப்புக்கூட எமக்கு வருவதுண்டு.
சரித்திரம் மீண்டும் இங்கு தொடர்கிறது
இம்முறை முன்பைவிட அதிக கசப்புடனே,
துஷ்டனின் 'ஜி'லிருந்து வந்தவர்கள்.
எமது பூமியை மீண்டும் வஞ்சகமாய் பறித்தனர்.
எம்மவரின் இரத்தத்தலான காரியங்களுக்காக,
எம்மால் எழுப்பப்பட்ட கண்போன்ற
நனைவாலயத்தை
துவம்சம்செய்து அழித்தனர்.
கெழுநுவுக்கு மேலே ஓடுபடி சென்றனர்.

எங்களுக்கு செய்த இக்கரைக்கு எட்டியது.
நெஞ்சம் வெதுமர் அமுதே விட்டோம்
அமைதியை உடைத்துச்சூழரைத்தோம்
அவர்களை அழித்தொழியாது விட்டோம்,
வேள்வீத்தீ இக்கரையில் எழுந்து சுடர்விடுகிறது
எல்லாமே இங்கு மும்முரமாய் நடக்கிறது.
எங்கள் பூமிமேலே அவர்களுக்கு சமாத்
கட்டப்படும்
அங்கு ஓடப்போகும் அவர்களின்
இரத்தத்தைக் கழுவிமீள்
அவர்களின் எலும்புகளையும் தசைகளையும்
பொறுக்க எரித்தமீள்
சாம்பலை அவர் உறவுகளுக்கு அனுப்பியமீள்
இடிந்த இடத்திலேயே மீண்டும்
எம்மவர்க்கு நனைவாலயம் எழும்பும்
இம்முறை சீமெந்துக்கற்களால் அல்ல,
பளிங்குக்கற்களால்!
இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் அற்புதமாக
பொன்னால் வேய்ந்த கூரைகளுடன்.

மயன்/2

சுனது வெண்ணிறக் கோட்டை கழற்றி சுவரிலே மாட்டிவிட்டு, காற்றாடிமையச் சூழல விட்டு யன்னலோரமாயிருந்த மேசை அருகில் இருந்தவள் கண்களில் கறுப்பு நாளேடு தீயாய்ச் சுட்டது. சட்டெனத் திரும்பி யன்னலுடாய் வீதியை வெறித்தாள். உயர்ந்த அந்தக் கட்டத்திலிருந்து பார்க்க வீதி மிகவும் அழகாய் காட்சியளித்தது. இரவு நேர வீதி பனி மூட்டங்களிடையே பலவண்ண ஒளிகளுடன் ரசிக்கக் கூடியதாக இருந்தபோதும் அவளால் ரசிக்க முடியவில்லை.

தங்கை போராட்டத்தில் இணைந்தது, தான் உற்றவர்களையும், உறவினர்களையும் பிரிந்து மொழிதெரியாத அந்நிய தேசத்திற்குள் புகுந்து கல்வி கற்பது போன்ற துயர நிகழ்வுகளால் கடந்த மூன்று வருடங்களாக அனுபவித்துவரும் துயரின் வடிகாலாய் முன்னைய தன் கைவரிசைகளை மீட்டுவதும் நாட்குறிப்பேடும் ஒரு வாரகாலமாக தீயாய்ச் சுட்டது.

மெல்லத் தன் நாட்குறிப்பேட்டைத் திறந்தவள் இதழ்களைத் தட்டிக்கொண்டேயிருந்தாள். வெள்ளைத் தாழ்களில் அவள் முத்தெழுத்துக்கள் ஜெராலித்துக்கொண்டிருந்தன. தன் தேசத்திற்காக, தன் இனத்திற்காக உரிமையோடு தன் பேனாவை தலைகுனியவைத்து, தன் மனதைத் தன் உணர்வுகளை நிமிரவைத்த எழுத்துக்களவை. அன்றொருநாள் அவை எல்லாம் பொன் எழுத்துக்களாய் கல்வெட்டுக்களாய் பொருள் சுமந்து பெண்மையையே தலைநிமிர வைப்பதாய் இருந்ததென்பது உண்மை. ஆனால், இன்று ஊமை வார்த்தைகளாய், தண்ணி இல்லா மீனாய், தேசம்விட்டு தேசம் வந்து செத்துக்கிடக்கின்றது.

இடைவெளி இல்லாத கருத்து நிறைந்த கவிதைகளும், கதைகளும் என்றுமே மனதைக்

உன்பேனாவையும் எண்ணி வியந்துகொண்டிருக்கிறேன். உன் எழுத்து வடிவங்களுக்கெல்லாம் உண்மை வடிவம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என் பிரிவு உன் இதயத்திற்கு பேரிடியாய் விழுந்திருக்கலாம். ஆனால், எம் இனத்திற்கே பேரிடி விழுந்து கொண்டிருப்பதை நீ தானே எனக்குணர்த்தினாய்.

நீ எழுதிய சிறுகதை ஒன்று நினைவிருக்கிறதா? பெண் விடுதலைக்காக பேனாவிலேயே போர் தொடுத்தாயே நினைவிருக்கிறதா? என்னால் ஆயுதமேந்த முடிகிறது ஆயுதமேந்துகிறேன். உன்னால் பேனாவிலேயே போர் தொடுக்கமுடியும். பேனாவை ஏந்தி புரட்சிக் குரல்கொடு. உன் இலட்சியப் பயணத்தில் வெற்றியை ஈட்டி மக்களுக்காய் மகத்தான சேவை செய், உன்னால் உன் கல்வியால் சிறந்த மருத்துவராக முடியும். உன் அருங்குணமும் சேவை உணர்வும் எம்மினத்திற்காய் உன்னை அர்ப்பணிக்கச் செய்யும். என்னால் போராட முடியும். போராட வலு இருக்கின்றது. உன் எழுத்தாற்றலுக்கு நான் தந்த பரிசாய் என்னை புலியாக ஏற்று மகிழ்ச்சி கொள். உன் தங்கை வரிப்புலியாய் போர்க்கருவியுடன் வீறு நடைபோடும் போராட்ட நிஜத்தை வர்ணித்து புரட்சிக் கவியெழுது.

உன் தங்கைக்காய் கல்லறையை காணமுடியாத தேசத்திலிருந்தாலும் கண்ணீர்ப் பூக்களால் அஞ்சலி செய். உன் கவிதைப் பாக்களால் மாலையிடு. அவை எம் மக்களின் எழுச்சிக்கும், பெண் விடுதலைக்கும் உயிர் கொடுக்கும்.

அக்கா இதை உன்னால் முழுமையாக வாசிக்க முடிகிறதோ தெரியவில்லை. ஆனால், வாசித்து முடிக்கும்போது உன் கண்களில் நீர் வற்றியிருக்கும் என்பதை உணரமுடிகின்ற போதிலும், இதனை எழுதி முடித்தபோது, என்

தேச விடுதலைக்காய்

கவரக்கூடியவை. அவள் கண்களில் நீர் திரையிடப்பட்டிருந்ததால் முத்தெழுத்துக்களெல்லாம் ராட்சத யிருகங்களாய் வந்து வந்து போயின. இத்தனைக்கும் அவள் தங்கையின் மடல்தான் இதயத்தையே தொட்டது. கண்ணீர்த் துளிகள் முத்து முத்தாய் பிறப்பெடுக்கத் தொடங்கின. கண்கள் சோரத் தொடங்கின. விரிந்த இதழ்களிடையே முகம் புதைத்தாள். அவள் மனதில் எதிரொலியாய் தங்கையின் குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

அன்பான அக்கா, மூன்று வருடங்களின் பின் எழுதும் முதல் கடிதம். உன் எழுத்துக்களால் உந்தப்பட்டே எழுதத் தொடங்குகின்றேன். எங்கள் இலட்சியம் பெறும்வரை எங்கள் நலம் பற்றி அறிந்துகொண்டுதானிருப்பாய்.

என்னை வீட்டுக்கு வரும்படி எழுதியிருந்தாய்! உன்னை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. இப்பொழுதும் அவை உன் அடிமனதிலிருந்து எழுந்த வார்த்தைகள் என்று நம்பமாட்டேன்.

அதிருக்கட்டும், அக்கா உன் உணர்வுகளால் எழுந்த வார்த்தைகளால்தான் நான் உந்தப்பட்டேன். அதற்காக வருத்தப்படுகின்றேன் என்று நினைத்துவிடாதே, பெருமைப்படுகிறேன். விடுதலையுணர்வும் சுதந்திர வேட்கையும் உன்னால் எனக்குக் கிடைத்த இரு முத்துக்கள். இன்று உன் கற்பனை வளத்தையும், யதார்த்தத்தை நல்ல சொற்களால் வழங்கும்

இதயம் வெளிச்சமாகி புது உலகில் பிரவேசிப்பதாய், வீரமாய் நான் உறுதி பெறுகிறேன். மீண்டும் உன் மடலுக்காய் காத்திருக்கும்.

உன் அன்புத் தங்கை. அழகிய எழுத்துக்களால் வளர்க்கப்பட்ட அந்த வரிகள் வரிசையாய் மனத்திரையில் ஒடிக்கொண்டிருக்க வார்த்தைகள் எதிரொலியாய் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன. வீதியில் கேட்ட வாகன ஒலியினால் திடுக்குற்றவள் மனதில் பல கேள்விகள், விடை தேட முயற்சித்தாள். 'இவளால் எப்படி முடிகின்றது' இவள் புதிய புயல், இரும்பையே பொடியாக்கும் பொறி, என் கற்பனையின் வடிவம். வாழ்த்தெழுது வார்த்தைகள்....?

கேள்விக்குறியுடன் தன் சிந்தனைக் கதவை மெல்லத் திறந்தாள். புதிய தேசத்தின் புயல்களின் நடுவே புது வேட்கையுடன் மூன்று ஆண்டுகளின் பின் தன் தேசத்திற்காகவும், தன் தங்கைக்காகவும் கற்பனையில் வார்த்தைகளை கோர்த்தவள் யதார்த்தமாய் எழுது தாள் எடுத்தாள். பேனாவால் வாழ்த்துக் கோலமிட்டாள். கண்ணீர்ப் பூக்கள் தாளைக் கோலமிட மீண்டும் மீண்டும் தன் தங்கைக்காய் தேசத்தின் மீட்பிற்காய், மக்களின் மீதான அன்பிற்காய் தன் சேவை உணர்வுடன் தானொருநாள் தாயகம் சேர்வதாய் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறாள் கண்ணீர்ப்பூக்கள் காய்ந்து போகும்வரை.

-மாவீரர் மேஜர் அமுதா மாலதி படையணி.

இது எத்த மழைகால

மழை பெய்தல் நன்று மாரியில் மழை பெய்தல் இன்னும் நன்று நான் கடந்த ஒவ்வொரு மாரியும் ஒரு வரலாறென்பேன். எனக்கு நினைவு தெரிந்த முதல் மாரியில் காசிக் கப்பல் செய்துவிட்டேன் அடுத்து வந்த மாரிகளில் இது சீனிக்கப்பல், இது அரிசிக் கப்பல், இது மாக்கப்பலென்று வகை வகையாய் செய்துவிட்டேன் கொழும்பிலிருந்து யாழ் வரும் சரக்குக் கப்பல்கள் என் வீடு கடக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் அடுத்த மாரிக்கான புதிதான கப்பல் மொடல்கள் செய்துவைத்தேன் அது ஒரு காலம் அறியாக் காலம் பின் வந்த நாட்களில் சரக்குக் கப்பல்கள் போன வேளைகளில் அரக்கர் கப்பல்கள் வந்தன நெருப்பள்ளிக் கொட்டின அந்த மாரியில் நான் கப்பல் விடவேயில்லை கொஞ்சக் காலத்தின் பின் ஊரெல்லாம் பரபரத்தது அக்கம் பக்கம் பார்த்துவிட்டுக் குசு குசுத்தது இரவில் கடற்கரை சலசலத்தது அவர்களின் சிறு படகுகள் வந்து போயின எங்கிருந்தோ எதையெதையெல்லாமோ பொதிகளில் கொண்டு வந்தார்கள் எங்களுர் இளைஞர்கள் படகேறிய் போனார்கள் அவர்களின் படகுகள் இரவில் மட்டுமே வந்து போயின அலையைக் கிழித்துக் குருவியெனப் பறந்தன அவர்களின் வருகைக்கும் புறம்பாட்டுக்கும் ஊரே காவல் காத்து இது நடந்த ஒவ்வொரு முறையும் ஊரின் பெரிகுகள் பேசிக்கொண்டன 'போடியள் வலுவின்ணர்' இதன் பின் வந்த மாரிகளில் நான் சிறு படகுகள் விட்டேன் வேகப் படகுகள்.... விசைப் படகுகள்.... வெடிப் படகுகள்... எனக்கு எல்லாமே புரிந்த மாரியொன்றில் கப்பல் விடும் கனவுகள் கலைந்து கூடுவிட்டு நான் பறந்தேன்

சுதந்திரத்தேடி...

‘இன்பன் வீரச்சாவாம்’

இந்தச் சேதி செவிப்பறையில் மோதிய போது மனம் உண்மையை ஏற்க மறுத்தது. ஒரு கூட்டில் விடுதலை வேண்டி பரணிபாட இணைந்த நேசப்பறவை அவள்.

ஒரு கூட்டில் ஒன்றிணைந்து எம் இன்ப துன்பங்களில் கரங்கொடுத்த இனிய உயிர் அவள். வேங்கைகளிற்கு மரணம் எப்போதும் அருகிலே என்ற உண்மையினை உணர்ந்த பின்னும், இன்பநிலாவினது மரணம் இத யத்தை ஓயாது வலிக்கச் செய்கின்றது.

எப்ப நடந்தது? எப்படி நடந்தது?

விடையாக நீட்டி நிமிர்ந்து அமைதியாகப் பெட்டியில் ஒளி சிந்திய முகம் சாட்சியானது.

இன்பநிலா! அவள் எம்மிடம் விட்டுச் சென்ற ஞாபகச் சுவடுகள் ஏராளம். அவள் இல்லை என்று பொய்யுரைப்பதைவிட்டு, தேச விடுதலையின் எல்லைகளிற்கு அப்பாலும் எம்மோடு வாழ்நாள் என்பதே உண்மை.

நான்கடி இரண்டு அங்குலம் உயரம் கொண்ட உருவத்துள் எத்தனையோ தீராத கனவுகளும், இலட்சியங்களும் கனன்று கொண்டே இருந்தது.

வீரரென்று காற்றைக் கிளித்து தெருப்பு முதியையெல்லாம் வாரி இறைத்தபடி செல்

லும் அந்த மோட்டார் சைக்கிளை ஓடுபவர் யாரென்று பார்த்தால், அது நிச்சயம் இன்ப நிலாவாய்த் தானிருக்கும்.

(Win) வின்னில் ஏறி இருந்து சமநிலைப் படுத்த சிரமப்பட்டு அப்படியும் இப்படியும் ஆடி கிக்கரை சிரமப்பட்டு உதைத்து ஓட வெளிக்கிட்டாள் என்றாள், பின்னால் இருப் பவர்கள் அவளையோ அல்லது மோட்டார் சைக்கிளில் எட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய எதையாவது இறுக்கிப் பிடித்திருப்பார்கள். பள்ளம் திட்டியெல்லாம் ஒரே மாதிரியாக ஓடி பின் னிருப்பவர்களை பயப்படுத்துவது அவளது விரும்பிய பொழுதுபோக்கு.

‘அவளிற்கு விண்ணென்றால் பிளேன் ஓடுறது என்ற நினைப்பாக்கும்’ பின்னால் இருப்பவர் இறுங்கியபின்தான் சொல்வார். பிளேன் ஓடும் சாதனையில் வீதியில் அவள் சந்தித்த சிறு விபத்துக்கள் பல.

‘என்ன மாதிரி இன்பன் காவல்துறை யினர் உன்னைத் தேடி வந்திருக்கினம்’ என்று அந்த முகாம்காரர் பம்பலடிக்கும் போது விழியை உருட்டி ‘நானில்லை’ என்று சொல்லுங்கோ என்று சொல்லும் அவளது முகபாவம் இன்றும் எம் முன்னே நின்றுகி ளின்றது.

குளப்படி என்று அவளை சொல்வதை

விட, குறும்புக்காரி என்று சொல்லலாம். எப் போதும் எதையாவது திருக்கிக்குடந்து நிமிர்ந்தி சரி செய்வது அவளது பணியே தான்.

ஒருமுறை கணக்குப் பார்ப்பதற்காக கல்குலேற்றரை எடுத்து இயக்க முற்பட்ட போது அவ்வாழி அதற்குரிய இடத்தில் காணவில்லை, யார் செய்தது என்று மகா நாடு நாடாத்தும் தேவை அவர்களிற்கு இருக்க வில்லை. அதை செய்தது இன்பன் என்று அணைவருக்கும் தெரியும்.

சின்னஞ்சிறிய அவ்வுருவத்துள் மூழும்கோபம், அந்தக் கோபத்தால் ஏற்படும் விளைவுகள் எல்லாமே ஓய்ந்த பின் தன் னையும் நொந்து, பிறரையும் சமாதானப் படுத்தும்போது சிறு குழந்தையாகி நிற்கும் அந்த இன்பநிலாவை எண்ண, எழுத வேணைதான் மிகுதியாகின்றது.

நித்திரை கொள்வது என்றால் அவளிற்கு விருப்பமான செயற்பாடாகும். அதற்காக அவள் எதைப் பற்றியும் பொருட்படுத்தவே மாட்டாள். தொலைத் தொடர்பு கல்வி கற் கும் காலத்தில் நித்திரை விழித்து படிக்கக் கஷ்டப்பட்டு பொறுப்பாளரிடம் உண்மை யைக் கூறி நித்திரைக்குச் செல்வாள்.

எதற்கும் உண்மையை பேசுவது அவளது பண்பு. எந்தச் செயற்பாடு என்றாலும் பயம் இன்றி உடனே செய்யும் போர்க்குணம் உடையவள்.

1994ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் மகளி ரின் ராடார் நிலையம் ஒன்று உடுத்தறைப் பகுதியில் அமைந்திருந்தது. அங்கு கடமை புரிந்தவர்களில் இன்பநிலாவும் ஒருத்தி.

இன்று ஓயாத அலைகள் -3இல் மீட் கப்பட்ட வெற்றிலைக்கேணி, அன்று எதிரியின் தளமாக இருந்தது. அந்தத் தளத்திற்கு கடல்

வழியாக விநியோகத்திற்கு வரும் கலங்களை அவதானிப்பது அந்நிலையத்தின் பணி.

தொடர்ச்சியான அவதானிப்பில் தரையிறங்கும் கலம் ஒன்று குறிப்பிட்ட பகுதியில் தரை தட்டுவது அவதானிக்கப்படுகின்றது. அதனை உறுதிசெய்ய வேண்டும். எதிரியின் நிலைக்கு அருகே சென்று வரவேண்டும். எதிரியின் நிலையிலிருந்து நூறு மீற்றரில் அவதானிக்கலாம் என்று சொன்னபோதும், இன்பநிலா எதிரியின் காவல் நிலையிலிருந்து இருபது மீற்றர் வரைசென்று அவதானித்து வந்தாள்.

கடற்புல் மேஜர் இன்பநிலா

அவள் எடுத்து வந்த தரவிற்படியே பின்னாளில் அந்த தரையிறங்குக்கலம் தாக்கப்பட்டது. அந்த திறமையான செயற்பாட்டை தலைவர் அண்ணா, அவர்களை பாராட்டி மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்று அந்நிலையத்தினற்கு வழங்கினார்.

1991 காலப்பகுதியில் விடுதலைப்போர் புதிய உத்வேகத்துடன் செயற்பட்ட நேரம். இன்பநிலாவினது மனதுள்ளும் விடுதலைக் கரு துளிர்விடத் தொடங்கியது. போரின் தாக்கத்தை உணராதவளாயினும் தனக்குரிய கடமையொன்று விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைவதன் மூலம் நிறைவேற்ற முடியும் என முடிவு எடுத்தாள்.

அவள் இணைந்த காலப்பகுதியில் ஆகாய, கடல் வெளிச்சமர் முனைப்புடன்

இவ(ர்க)ள் புறநானூற்றுக்கு மேல்

12.04.1997 ஐயுச்சிக்குறு சமர்முனை காலைவேளை மன்னகுளத்தில் நாம் நிலைகொண்டிருந்த முன்னணிக் காப்பரண்களை ஊடறுத்து சிங்களத்தின் சிறப்புப் படைபயணியான கொமரண்டோப் படையணிக் களையெழுதினார். சில நூறு மீற்றர்களுக்கப்பால், மற்றும் ஒரு அணி உடைத்து உள்நுழைய முயற்சிக்கின்றது. உக்கிரமான சமர்முனை ஒன்று உருவெடுக்கின்றது.

அவள் அந்தக் காப்பரணில் தனியாகவே நின்றாள். வீரச்சாவடைந்த தேரிகளின் வித்துடல்களை காவலரணுக்குள் தூக்கிப் போட்டபடி முன்புறமாக தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தவள், காப்பரணுக்குப் பின்னால் 30 மீற்றரில் எதிரிகள் நிலைமையை அறிந்து பின்புறமாக துப்பாக்கியைத் திருப்புகிறாள். அருகருகே இருந்த காவலரண்களின் தொடர்புகள் அற்றுப்போன நிலை தொடலைத்தொடர்புச் சாதனங்கூட

துப்பாக்கியும் வியத்தகு நிகானத்தையே வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருந்தன. அவள் தின்றுருந்த காப்பரணை சூழல் எதிரியின் தாக்குதலால் துவம்சம் செய்யப்பட்டது. சிறிது நேரத்தில் அவளது செவிகள் எந்தச் சத்தத்தையும் உணர முடியாத நிலைக்கு உட்பட்டது. ஆனாலும், மனதில் உறுதி, கண்களில் கூர்மை, கைகளில் வலிமை சேர்ந்து எதிரியை எமலோகம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தன. தனது துப்பாக்கியில் ரவை முடிந்தபோது வீரச்சாவடைந்த தேரிகளின் கோள்சரில் இருந்த ரவைகளை எடுத்து தொடர்ந்து சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

நேரம் நடுப்பகலைக் கடந்து சூரியன் மேற்கு நோக்கி சரிந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால், சமர் இன்னும் ஓயவில்லை. தாகம், பசி, கந்தகப்புகையின் வாசம், தனிமை, இருந்தும் தந்திரிகளில்லாத தலைவனரால் ஊட்டப்பட்ட உணர்வு விதையாகிப் போனவர்களின் தியாகம், தாய் மண்ணில் எதிரி என்ற கோபம் என்பன அவளில் அசையா உறுதியை ஏற்படுத்திவிட்டிருந்தன.

நேரம் 3.00 மணியை தாண்டிவிட்டிருந்தது. அனைத்து ரவைகளையும் அவள் அடித்து முடித்துவிட்டதை உணர்கிறாள். எஞ்சியிருப்பது அவளிடம் கைக்குண்டு ஒன்றுதான். இன்னும் எதிரிகள் முற்றாக அழிந்துவிடவில்லை. இந்தக் கடைசி ஆயுத்தால் தன்னையே அழித்துவிடும் முடிவிற்கு வருகிறாள். ஆயினும் எதிரியையும் சேர்த்தே அழித்துவிட உறுதிபூணுகிறாள். அருகில்

எதிரி வருவரை பொறுமையாகக் காத்திருக்கத் தொடங்குகிறாள்.

அருகில் வந்தவர்கள் எதிரிகள் அல்லர். எம் சகோதரர்களே! சிதறிப் போயிருந்த எதிரிகளை சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டு அவர்கள் அவளருகே வந்தார்கள். காலை முதல் மாலை வரை தனித்து நின்று கடைசி ரவை வரை சண்டையிட்டு இறுதியில் தன்னையே அழிக்க தன் கைக்குண்டின் தின்ற அவளை ஆச்சரியத்துடன் நோக்கினார்கள்.

இவள் ஒருவள் அல்ல இப்படி எத்தனையோ பேர். எப்படி முடிகிறது. இவர்களால், வழிகாட்டும் உறுதியிக்க தலைமை, வித்தாக்கிப்போன வீரர்கள், இன்னால் சமக்கரு எழுது மக்கள்.

‘சென்றுவா மகளை வென்றுவா’ என்றும் சென்றுவாருங்கள் வென்றுவாருங்கள் என்றும் புதல்வர்களையும், புருசர்களையும் வாழ்த்தி போருக்கணுப்பிய பெண்களை வீரப்பெண்மணிகள் என்று புகழ்ந்துரைக்கின்றது புறநானூறு. ஆனால், தமிழீழக் களங்களிலோ பெண்கள் ‘புதியதொருபுறம்’ படைத்து நிற்கிறார்கள். போய்வா என்ற அன்றைய காலம் போய், எல்லோரும் வாருங்கள் இணைந்து போராட என்று சமர்க்களத்தில் நின்று, எம்மவர்களை அழைக்கிறார்கள்.

இன்று தரையில் மட்டுமன்றி கடற்புலியாய், கரும்புலியாய் களத்தில் சாதனை படைக்கும் இவர்கள் அன்றைய புறநானூற்றுக்கு மேல்.

-மாவீரர் மேஜர் கனீபா

கால் பத்தித் து விரைவாக

விழியோரம் நீர் கச்சிய விரைந்தனுப்பி விடைகொடுப்பான் தெளிவான முடிவோடு திரும்பாத அடிவைய்ப்பான் பெரும்பகையின் வெற்றியோடு பெருவெளியில் கலந்திருவான் பெற்றவளே தெஞ்சருக பெரும் பேறு என நிமிர்வார்!

தாய் மண்ணின் உயிர்முச்சு தமிழீழப் பெரும் காற்று சேய் அவன் திருநாமம் திக்கிடும் பலனிவரும் கரும்புலிகள் மா சகம் காவியத்தினாயர் யாகம் அரும்புகின்ற தமிழீழம் அவை என்றும் பறைசாற்றும்!

பருவமது பொங்கிவர பால்முகமோ இறுகி நிற்கும் உருவமது உருமாறும் உறுதியிலே உயிருறையும் கரும்புலிகள் கதை எழுத கைகளிலே நாம்புறையும் காற்றோடு கலந்துவிட்ட கரும்புலிகள் சுவட்டினிலே கால் பத்தித் து விரைவாக கண்டிருவோம் விடியலை நாம்!

-போராளி இனியவன் கேணல் கிட்டு பீரங்கிப் படைபணி

நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அச்சமில்லாத விழுப்புண்ணடைந்தவர்களை பராமரிக்கும் பணி இன்பநிலாவிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. விழுப்புண்ணடைந்து வேதனையில் முன்கிய போராளிச் சோதிகளிற்கு அவள் இனிய தாயாக, தங்கையாக, அக்காவாக, தோழியாக வெவ்வேறு வடிவங்களில் அவர்களின் வேதனைக்கு ஏற்ப செயற்பட்டாள்.

‘கால் வலிக்குது’ என அழும் போராளியின் காலிற்கு விசிக்கி, ஆறுதல் கூறும் அவளை மறுநிமிடம், ‘தலைக்குள்ளை குத்துது’ என்று கத்தும் போராளியின் முன்காணலாம்.

‘எங்கட போராளிச் சகோதரர்களில் நான் எவ்வளவு ஆழமாய் பற்று வைத்துள்ளேன் என்றதை அவர்களை பராமரித்ததில் இருந்துதான் உணர்ந்து கொண்டேன்’ எனச் சொல்வாள்.

போர் அதன்பால் வந்த பந்தங்கள், அவர்கள் விட்டுச்சென்ற அழியா நினைவுகள் அதில் அழிவில்லை என்பதை இன்னும் இன்பநிலா உணர்ந்திக் கொண்டிருக்கிறாள்.

1995 காலப்பகுதியில் இன்பநிலாவின் தொலைத்தொடர்பு நிலையம் ஒன்று மாதகல் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. எதுவும் அவசியமான பொருட்கள் எடுக்க வேண்டுமாயின் தொண்டமானாற்றுப் பகுதியில் அமைந்திருந்த பிரதான முகாமிற்குத் தான் வரவேண்டும்.

1995.10.01 அன்று யாழ். குடாநாடு விடியலின் இனிமையை தொலைத்துக் கொண்டே பிறந்தது. சுவிலும் எறிகணைகள் அச்ச வேலிப் பிரதேசத்தை உலுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

இன்பநிலா காலை தொண்டமனாற்றிற்கு வல்லைப் பாலத்தாலே வந்தாள். அப்போது அப்பாலம் அமைதியாய் தானிருந்தது. மதியம் இரண்டு மணிக்கு திரும்பவும் அப்பாதை வழியே அவள் திரும்பிக் கொண்டிருந்தாள். அமைதி, ஆள் நடமாட்டமற்ற அமைதியாக வல்லை வீதி காட்சியளித்துக்

கொண்டிருந்தது. தூரே வெடிச் சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

வேகமாக ஓடிய பிக்கப் சாரதிக்கு, இன்பநிலா சொன்னால் ‘பாலத்தலை செல்வீழ்ந்து பாலம் உடைந்திருக்கும் மெதுவாக பார்த்து ஏதே’ அவள் கூறிய மறுகணமே சுவிலவந்த லோவொன்று அவளிருந்த அருகில் வெடித்துச் சிதறியது.

சிதறிய இரும்புத் துண்டொன்று அவளது கையை சீவிக்கொண்டது. காலிலும், இடுப்பிலும் பலமான காயம். அந்த அதிர்ச்சித் தாக்குதலில் இருந்து மீறும் முன்பே சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் இவர்களை நோக்கி சுட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவ்வேளையில் கூட நிதானம் தவறாமல் இன்பன் சாரதிப் போராளிக்கு துணிவூட்டினாள்.

‘பயப்படாமல் ஒரு அண்ணாவை நினைச்சுக்கொண்டு ஒரு, ஓட இயலும்மட்டும் ஓடுவம் ஏலாது போனால் குப்பி கடிப்பம்’

ரயர் ஒன்று ஒட்டையாக இருப்பது மைல் மணி வேகத்தை தாண்டி ஓட முடியாத அந்தச் சூழலில் கூட இன்பநிலா தீர்க்கமான முடிவெடுத்தாள்.

அந்தச் சூழலில் வல்லை பாலம் தாண்டி அவ்வளவு இராணுவத்தினரையும் தாண்டிய பின்பு அவர்கள் வாடிவிட்டுச் சிரித்தார்கள்.

சுற்றிவளைத்து சூழ நின்று இலக்குத் தவறாமல் சுடமுடியாத சிறிலங்கா இராணுவப் படையை எண்ணி நகைத்து வந்து, அவர்களை மீண்டும் ஆவரங்கால் சிவன் கோவிலடியில் வைத்து இராணுவத்தை வழிமறித்தடித்து உறுதியை உரமாகக்கொண்டு வெற்றியுடன் வந்தார்கள் இன்பநிலாவும் அந்தச் சக போராளியும்.

‘கரும்புலியாய் போக வேணும்’ அவருள் பர்ணமித்த களவு அது, அது நிறைவேற வேண்டுமென்று அவள் துடித்த துடிப்பு அதற்காக அவள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் ஏராளம்.

இன்பநிலா ஓர் ஆளுமையான பொறுப்ப

பாளரும் கூட. அடங்க மறுக்கும் பிள்ளைகளின் மனநிலைகளிற்கு ஏற்ப அவர்களோடு பழகி, அவர்களது இதயங்களில் தனக்கென்றொரு இடத்தை பிடித்துவிடுவாள்.

தென்னங்கீற்றுக்களின் சலசலக்கும் ஓசைகளை புறந்தள்ளிவிட்டு ஓயாது ஒலிக்கும் அலைகள், அலைகளில் முக்குளித்து மீறும் நண்டுகள், இத்தகைய சூழ்நிலையில் தான் இன்பநிலாவினது காவலரண் அமைந்திருந்தது.

ஒரு காலத்தில் ராடார் நிலையம் அமைத்து இன்பநிலா ஓயாது சுற்றித்திரிந்த அந்தப் பகுதி இன்று, எதிரியின் ஆக்கிரமிப்பில் சிக்கித்தவிக்கிறது. இந்தப் பூமியின் அவலம் அவளது ஆன்மாவின் உலுப்பிக் கொண்டேயிருந்தது.

அந்தக் காவலரண் பகுதியில் கடமை புரிந்தபோது அவள் ஒரு குழுத்தலைவியாகவே செயற்பட்டாள். அசைந்தால் தலையை சீவிச் செல்ல காத்திருக்கும் எதிரியின் சன்னங்கள், நடமாட்டங்களை கண்டறிபுடல் ஓயாது கூவும் எறிகணைகள், கடலிலிருந்து தரையை நோக்கி எதிரிக் கலத்தின் தாக்குதல்கள் இத்தனைக்கும் மத்தியில் அவள் நின்றாள்.

ஊரை மீட்கப் போகும் உத்வேகத்தோடு அவள் கண் விழித்திருந்தாள். சக போராளிகளையும், பாதுகாத்திருந்தாள். நினைவுப்பதிவேட்டில் அடிக்கடி அருகே இருக்கும் அவளது மருதங்க்கணிகிராமம் வந்துபோகும்.

இரு அண்ணாக்களின் மடியில் அன்புத் தங்கையாக அமர்ந்து, செல்ல மொழிபேசி விளையாடியதும் வந்துபோகும்.

இன்று இடம்பெயர்ந்து வன்னியில் எங்கோ பிரதேசத்தில் அவளிற்காக அந்நிய தேசம் போகாமல் காத்திருக்கும் தாயின் இனிய முகம் வந்து மீறும்முன் அவளிடம் கண்ணீர் அரும்பு காட்டி மறையும்.

தான் அழுவதை ஒருவருமே அறியாமல் துடைத்து, புன்னகை சிந்தித் திரிவதே அவளது சிறப்பாகும். எல்லாமே இரட்டையாக

கட்டி பள்ளி சென்றதும், நண்பிகளோடு கடற்கரை பார்க்கச் சென்றதும் நினைவினை ஆக்கிரமிக்கும்.

எதிரி ஓவும் குண்டு ஒன்றின் எதிரொலி அவளது கடமையின் வேகத்தில் கூட, 11.01.2000 அன்று எதிரிகள் ஏவிய பீரங்கிகளோடு போழுது விடிந்துகொண்டது.

இரவும் நீண்ட நேரம் விழிப்புற்று காவலரண்களில் கடமைபுரியும் போராளிகளை பார்த்துவிட்டு, அப்பதான் வந்து அந்தக் காவலரண் அருகே குந்தினாள் இன்பநிலா. இப்பவும் அதே சிரிப்பு ஆரவாரம்.

இன்னும் சொற்ப வேளையில் விதையாகப் போகிறது அவள் உயிரென்று யார்தான் எதிர்பார்த்தார்கள். திடீரென இரைந்து வந்த எதிரியின் செல்லொன்று இன்பநிலாவிற்கு நேரே வெடித்துச் சிதறியது.

புகைமூட்டம் கலைந்தபோது இன்பநிலா எங்களின் நேசத்திற்குரிய இன்பன் நெற்றியில் குருதி கொட்பளிக்க அமைதியாக தேசத்தின் விடுதலைக்காகத் தன் பெயரை பொறித்துக்கொண்டாள்.

தொலைத்தொடர்புப் பிரிவில் அவள் பணியாற்றியபோது வானலை வழியே அவள் சேர்த்து வைத்திருந்த போராளிச் சோதர, சோதிகளின் அவளின் குரலை காணாது ஏங்கித் தவிப்பதையோ... இல்லாது போனால், இவளின் வரவிற்காக காத்திருந்த அன்புத்தாயின் கதறலோ, அவளை போரின்பால் நேசித்த எண்ணற்ற மக்களின் கண்ணீர்களையோ அறியாமல் இன்பன் வந்தாள்.

தேசத்தின் புதல்வியாக, மேஜர் இன்பநிலாவாக அவளிற்குரிய புன்னகையோடு வந்தாள்.

அவளை விதைகுழியிலிட்டு மண்போட்டு, பூப்போட்டு இறுதி வணக்கம் செய்தபோது இறுகியுபோனோம்.

இன்பநிலாவின் களவுகளும், கடமைகளும் எமக்காக காத்துள்ளதை உணர்ந்து...

-அலையிசை

வியர்வையாய் அவன் நனைந்து போயிருந்தான். எனினும் கைகள் இயந்திரமாய் இயங்கிக்கொண்டிருந்தன. ‘தாமச்சான் நான் வெட்டினேன்’ என்றபடி அருகில் நின்ற போராளி பிக்காவை கைமாற்றிக் கொள்கின்றான். கல்லூடன் பிக்கான் மொதும் லுலி தொடர்கிறது. ஓ எம் எம் எறிகணைகள் அடிக்கடி வந்து வீழ்ந்து வெடித்த வண்ணமிருக்கின்றன.

நெற்றியால் வடிந்து கண்களுக்குள் செவ்வ முயன்ற வியர்வையை புறங்கையால் துடைத்து விட்டபடி அருகில் கிடந்த மரக்குற்றி ஒன்றில் வந்தமர்ந்து தன்னை சுற்று ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டவன், பின்பாதை வழியாக யாரோ நடந்து

அவளைவிட நல்ல உயரமாக இருந்தான். இன்றும் சூழ்நகைத்தனம் முழுதும் மாறிவிட்டத முகம் அரும்பிக் கொண்டிருந்த அழகான மீசை.

அவன் தன்னைபேய் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டான். என்ன செய்வதெனத் தெரியாமல் தோழர்களிடையே நழுவிவிட்டபார்க்கவனை ‘டேய் நான் உன் அக்காடா’ என்ற குரல் திடுக்கு நிறுத்தியது. இரு சோடி விழிகளும் நெருக்கு நெர் சந்திக்கின்றன. அவளின் குரல் தழுதுழுக்கின்றது ‘தம்பி நான் உன் அக்கா வசந்திரா’ விழிகள் தழுவிக்கொள்ள கண்ணீர் கரை

கடக்கப் பார்க்கின்றது. ‘அக்.... அக்கா....’ ‘தம்பி’

சுற்றிவர வயல் வெளிகள், கொண்டல் காற்று தோகை விரித்து நடனமிடும் தென்னந்ந் சோவைகள், குளக்கரையில் புல்மேயும் பசு, எருமைப் பட்டிகள், கோயில்கள், பாடசாலை என அழுதும் வளமும் நிறைந்த சிறுநூறு.

எட்டு வருடத்திற்கு முந்திய அந்த இனிமையான நாட்கள் அன்பான பெற்றோர், பாசியிடு சுற்றும், வறுமையற்ற வாழ்வு, லுடித்திரிந்த வழக்கி விழுந்த வயல் பரப்பு,

கோயில் திருவிழா, சக்துக்களரி, பாடசாலை வினையாட்டு மைதானம் எல்லாவற்றுக்கும் மேல் அக்காவும், தம்பியும் லுருவர் மேல் லுருவர் கொண்டிருந்த அந்த அற்புதமான பாசம் ‘இதுகள் இரண்டினர் குழுப்படி தாங்க முடியவில்ல, என்னென்னடு கேளுங்க’ என்று தந்தையிடம் தாய் முறையிட்டாலும், எப்போதுமே கடிந்து பேசாத தந்தை, பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற அப்பன் என சலித்துக் கொண்டாலும் அக்கா-தம்பி தந்தை உறவில் இருந்த அந்த ஆழமான அன்பையிட்டு தாய் பெருமை கொள்ளவே செய்தாள்.

1991 இல் அவள் க.பொ.த.சாதாரண

தரத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்தாள் அவள் ஆண்டு அறிவல் இருந்தான். இக்காலகட்டத்தில்தான் அயற் கிராமத்தில் அந்த இன்பப்புகொலை சிறீவங்கா வெறிப்படையினரால் அரங்கேற்றப்பட்டது. அறுபதிற்கு மேற்பட்ட அப்பாவிகள் இவளின் பாடசாலை மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அவர்களது உறவுகள் என பலர்.... பாடசாலையே சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தது.

வகுப்பில் முதல் மாணவியான அவளின் சிந்தனைகளும் முதற்குரமாவையாகவே இருந்தன. காலத்தின் தேவையை கட்டாயத்தை உணர்ந்து கொண்டவளின் கால்கள் களம் நோக்கி விரைந்தன.

மரக்குற்றியில் இருந்து அவர்கள் எழுந்து கொள்கின்றனர். எட்டு வருட

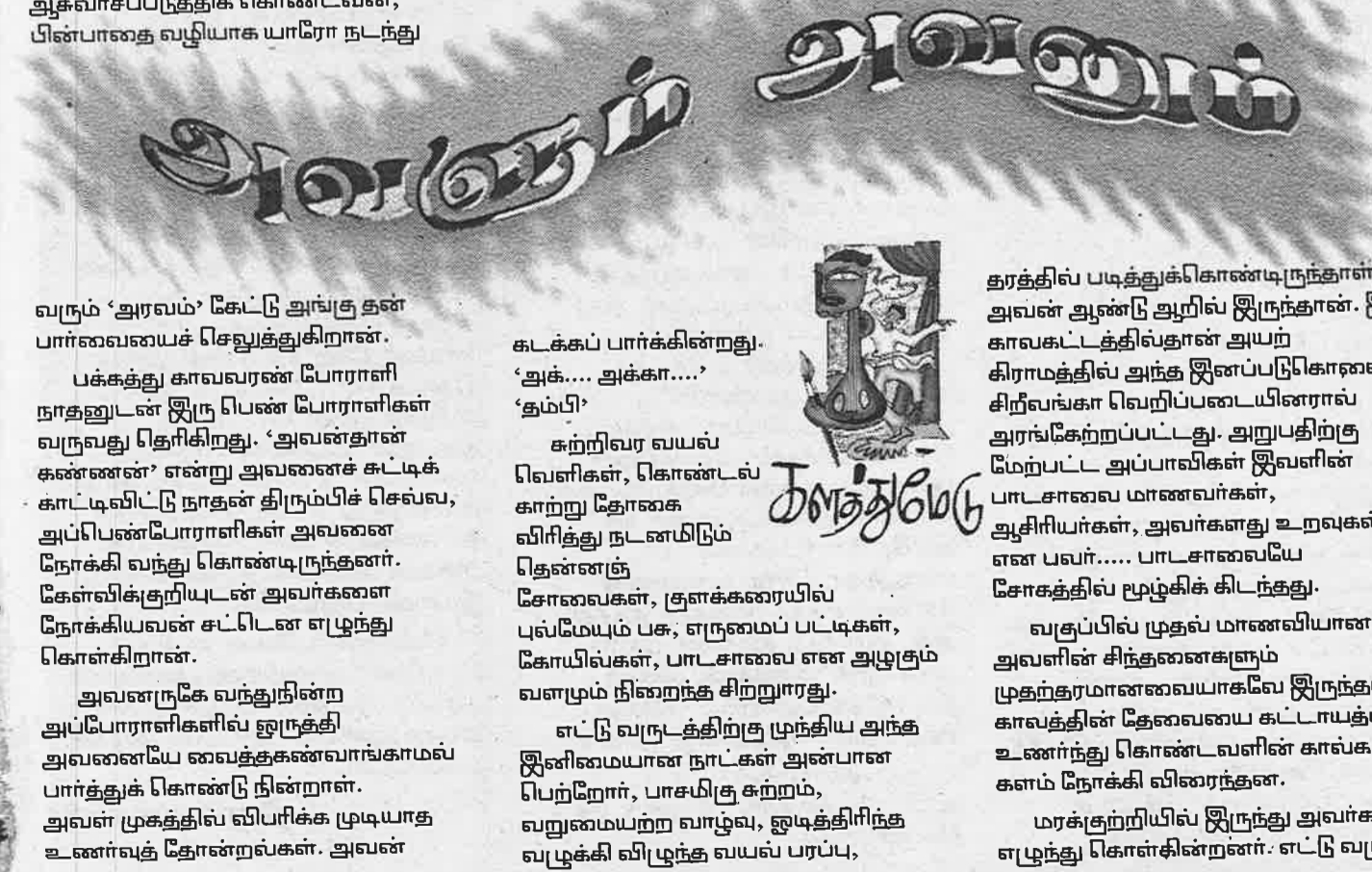
நினைவுகளை, நிகழ்வுகளை சிவ நிமிடங்களில் பரிமாறிக்கொள்ள முடியாதுதான். இருந்தும் அவர்கள் தத்தம் கடமைகளுக்கே முதலிடம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

‘தம்பி உன்ன இத்தனை வருசத்துக்குப் பிறகு சந்திக்கக்க சந்தோசமாய்த் தான் இருக்கு. அதேநேரம் கவலையாயும் இருக்கு. எது எப்படியோ இயக்கத்துக்கெண்டு வந்திட்டாய் நிறைய சோதனைகள், கள்பரங்களை சந்திக்க வேண்டி வரலாம் எந்த நிலையிலும் நீ மனம் தளர்ந்து போயிடக்கூடாது, உன் துணிச்சலையும், திறமையையும் வெளிக்காட்டி நீ ஒரு முன்மாதிரியான போராளியாய் வரவேணும்’ என்ருதுதான் என்ரு விருப்பம்? என்று கூறியவள் அவளது முகத்தை உற்றுப் பார்க்கிறாள்.

‘நீ நிச்சயம் செய்வாய்’ என்ரு நடப்பிக்கை எனக்கிருக்கு, நேரமாகுது போயிற்று வாரன் சந்தர்ப்பம் கிடைச்சால் பிறகு சந்திப்பம்’ என கூறியபடி அக்கா தன் பகுதி நோக்கி நடக்கிறாள்.

மீண்டும் பிக்கான் கைமாறுகிறது. அங்கு புதிய வேகத்துடன் கற்கள் பிளக்கப்படும் லுலி அக்கானகத்தை ஊடுருவுகிறது.

-போராளி வஞ்சியூரான் படையணி

அவனும் அந்த மாவீரர் நாளும்

கரிப்பட்டமுறிப்புப் பகுதியில் நிலையெடுத்திருந்த போராளிகள் அனைவருக்கும் நன்கு தெரியும் எச் சந்தர்ப்பத்திலும் நாங்கள் வணக்கத்திற்குரிய இல்லங்களுக்குச் சென்று அன்பான புனிதர்களுக்கு தீபம் ஏற்ற சந்தர்ப்பம் கிடைக்கமாட்டாது என்பதுதான். இதனால், திடீர்சங்கற்பம்பூண்ட எமது போராளிகள் எதிரியின் நிலைகளிலிருந்து 300 மீற்றரில் வெகு சிறப்பாக நடத்த முடிவெடுத்தனர். நித்திய உறக்கத்திலிருக்கும் அவர்களது இல்லத்திற்கு போகாவிட்டாலும், யாருக்கும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் கிடைக்காத ஒரு பாக்கியம் போராளிகளுக்குக் கிடைத்தது. 05.10.97 அன்று இவர்கள் நிற்கும் பகுதி எதிரியால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. கோபம் கொண்ட வேங்கைகள் இரவுடன் இரவாக கதைமுடிக்க சமரிட்டபோதும் இலக்கு எட்டப்படவில்லை. எதிரியின் தடைகளுக்கு முன்னும் தடைகளைத் தாண்டிய இடங்களிலும், இலக்கை எட்டிய இடங்களிலும் விழுப்புண்களுடன் குவிந்திருந்த இடங்களில் எறிகணைத்தாக்குதலாலும் கடைசி நிமிட நேரத்தில் அவர்கள் உச்சரித்த வார்த்தைகளும் நடந்தேறிய இடத்தில் தீபம் ஏற்றுவதானது அனைவருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம்தான். இதனால் மன நிறைவுடன் செயலில் இறங்கினர் போராளிகள்.

நவம்பர் 25ஆம் திகதி நிகழ்வுக்கான ஏற்பாடுகளை உழம்பித்தனர். எதிரியின் எறிகணைகளால் சின்னாபின்னமாகியிருந்த அந்தக் கிராமத்தில் ஓரிரண்டு தென்னைகளும் வாழைகளும் தப்பியிருக்கத்தான் செய்தன. இருந்தவற்றை வைத்து அவ்விடங்கள் வெகு சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு போராளியும் தனது கைவண்ணம் பட்டிருக்கத் துடித்தனர். ஆங்காங்கே தேடி 50 வரையிலான தீபம் ஏற்றுவதற்கான சுட்டியும் எடுத்து வந்தனர். இவையிருந்தும் தீபம் ஏற்றுவதற்கு எண்ணெய் எங்கிருந்து எடுப்பதென கதைக்கும்

போதுதான், ஓயாத அலைகள் -02இல் மாவீரனாகிவிட்ட கப்டன் இதயன் தானும், தில்லையும் தயாரித்துத் தருவதாகக் கூறி பணியில் இறங்கினார்கள். நவம்பர் 27ஆம் திகதி மாலை முன்னணிப் போராளிகள் நீராடிவிட்டு தீபம் ஏற்றுவதற்கான நேரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். எண்ணெய் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த தில்லை, எண்ணெயை இன்னொரு போராளியிடம் அனுப்பிவிட்டு தான் நீராடுவதற்கு அயுத்தமானார்.

தான் தயாரித்த எண்ணெய் தனக்கும் தீபமாக எரியும் என்பதை அவன் அறிந்து இருப்பானா? சக போராளிகள்தான் அறிந்திருப்பார்களா? நிச்சயமாக இல்லை. இவனைப் படைத்த இறைவனது வாசகத்தில் இவன் மாவீரன் என்ற பெயரை எடுப்பதற்கான நேரம் நவம்பர் 27 மாலை 5.10 ஆக இருந்திருக்கின்றது. நீராடக்கொண்டு இருக்கிறான் தில்லை, ஐந்து வாளிதான் தண்ணீர் ஊற்றியிருப்பான், இரைக்காகக் காத்திருந்த எதிரி இரை கிடைத்ததும் நிதானத்துடன் சுட்டுவிரலை அசைக்கிறான். எம்ன் வருவதை அறியாத தில்லை அயுடது அசையாது மலை போன்று நிற்கிறான். எம்ன் தட்டுகிறான் நெற்றியில், எதுவிதமான வார்த்தைகளும் சினுங்கலும் அற்றவனாக உயிரற்ற உடலாக மாவீரன் என்ற நாமத்துடன் சரிகிறான் தில்லை.

மாலைக்கதிரவன் மறைகின்ற நேரத்தில், தீபங்கள் ஏற்றப்படுகின்றன. கண்ணீருடன் அன்று தீபம் ஏற்றிய வீரர்களில் இன்று கணிசமான வீரர்கள் மாவீரர்களாகிவிட்டனர். மேஜர் வெலின், கப்டன் இதயன், லெப்டினன்ட் நிலாந்தன் என அது தொடர்கிறது. அவர்கள் கணவுகள் இனிதாகும்.

-போராளி அரங்கநாதன்
சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படைபணி.

ஒரு காவல் வீரனும் கவிதையும்

காவலரணில் நான் கண்விழித்திருக்கும் போது கவிதாதேவி என் கண்ணுக்கு தரிசனமாவான் கவிதையொன்றினை கருக்கொள்ள வைப்பான் கடதாசியைத் தேடுவேன் அருகிலெல்லாம் கிடைக்காது கையில் கருவி காவல் நேரம் எனக் கூறும் கடமை கவி எழுத மறுக்கும் மீண்டும் மீண்டும் சொற்கோவைகள் என் இதயப் பரப்பில் நீந்தி விளையாடும் நிலவு எண்ணைப் பார்த்து மெல்லச் சிரிக்கும் சிறு காற்றின் மெல்லிய அசையும் ஆயுதத்தை உசார் நிலைக்கு உயர்த்தும் சருகுகளின் சரசரப்பு புருவங்களை மேலும் உயர்த்தி விடும் அருகே உறங்கும் தோழனின் குறட்டை ஓலி கரடியை மணமுன் நிறுத்தும் இவற்றின் நடுவே கவிதாதேவி என்னைக் கட்டியணைப்பான் உறவுகளை நினைத்து உன்மம் உருகும் தூரத்தே மின்மினிப்புச்சி பறந்துவர திடீரென கண்ணீர்த்துளி ஒழித்துக் கொள்ளும் கைகள் வெளிச்சத்தை நோக்கி உயரும் நெஞ்சம் ஒருகணம் துடிக்க மறுக்கும் பார்வைப் புலன்கள் உற்றுநோக்கும். ஏமாந்து போக வாய் பூச்சியை திட்டிக் கொள்ளும் மீண்டும் கவி கருக்கொள்ள முனையும் எணினும் அதை கடமை நேரம் கட்டுப்படுத்தும் வழமை போல பொழுது விடியும் ஆனால், கருக்கொண்ட கவி மட்டும் எங்கோ மறைந்து போயிருக்கும் கையில் பேணா எழுத்தத் துடிக்கும் வார்த்தைகள் மட்டும் சிக்கித் தவிக்கும் மூளை நரம்புகள் மெளனம் கொள்ளும் எணினும் கரிய இருளில் கருத்தரித்த அந்தக் கவிதை மட்டும் கண்மூடித் துயின்று கொண்டிருக்கும்.

-போராளி யாழ்வீரன்

வெள்ளைப்பனி

ஒளி உருகி பாலை மர இலைகளில் கசிந்து கட்டாலைவழி ஊடுருவி விழுகளின் திரையில் உணர்ந்தது. அது பச்சையா, சிவப்பா, நீலமா என்று தெரியவில்லை. ஒன்றல்ல பல மரங்கள் ஒளி உருகிக் கிடந்தன. ஒளி உருவங்கள் மங்கிக் கலங்கிப் புலப்படாது போயின. இதயம் குருதியை கூடுதலாக உள்ளிழுத்து வெளித்தள்ளிக் கொண்டது. மூளைக்கட்டி கூடுதலாகத் தூண்டக் கால்களின் இயக்கம் வலுத்தது. ஏதோ ஒன்று முதுகின் பின்னால்- எதுவென்று புரிவில்லை- ஒளி உருகிக் கசியும் பாலை மரங்கள் மட்டுமே புலப்பட்டன. கால்கள்

விரிந்தது. சுவாசம் சிக்கலானது. எல்லாமே விழிப்புலனிலிருந்து விலகின. வெள்ளையாய் மங்கிய மாளிகையொன்று பிரகாசித்தது. சட்டென்று எல்லாமே போயிற்று. கறுப்பு மண்டிய இருள் மூச்சு வாங்கினேன். பல நிமிடங்களில் ஆசுவாசமானேன். உடல் குளிர்ந்தது. நிலமிருந்து சூழல் நீரை வழித்தெடுத்து தண்ணை நீர்ப்பிக் கொண்டிருந்தது. உடல் குளிர்ந்திருந்தது. கையால் தடவினேன். அருகே மனைவி, குழந்தை- உடமைகள் யாவுமே உறக்கம் கொண்டிருந்தன. உள அமைதியில்லை. எனக்கும் அவர்களுக்கும்- அவைகளுக்கும் இனி உறக்கம் வராது. இருளில் நட்சத்திரங்கள் சிறிதும் பெரிதுமாக ஒளிக்கிக் கொண்டிருந்தன. உறை இருளில் விழிகளுக்குள் எதையோ தேடின. எதைத் தேடின?- புரியவில்லை. மரங்கள் பூதங்களாக நிற்க ரடுவே ஓடிய ஆற்றின் எச்சமாக வெண்மணல் கீற்று மங்கலாகத் தெரிந்தது. மரங்கள் பிசாசுகளாய் அசைந்தன. இராட்சத்த தலைகள்- கைக்கிளைகள் விரிந்து அச்சமூட்டின. அவை எதையோ நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தன.

பயமுடன் விழிகளை மூடினால் அந்த உருவமற்ற கனவுத் துரத்தல் கிளியூட்டியது. கண்கள் மூடமுறுத்தன. மூடினால் கனவுத்துரத்தல் திறந்தால் சூழலின் பயமுறுத்தல்.

தூரத்தே கந்தகப் பொதிகள் எரிந்ததால் ஏற்பட்ட பேரொளிகள் அதிர வைத்தன. காலப்பிரமாணம் மெதுவாகவே நகர்ந்தது. யோசிக்க எதையெல்லாமோ தெரிவு செய்யும் அவற்றை மீட்க மனம் மறுத்து விட்டது. அது பரபரப்புடன் நிகழ் நிலையிலேயே நின்றுவிட்டது. அடுத்த பிரமாணம் குறித்துக் கவலைப்பட்டது. மீண்டும் இதயத்தின் படபடப்பு அதிகமாக நெஞ்சு கணத்தது. பகல் வேளை இயக்கத்தால் மனைவியும் குழந்தையும் உறங்கிக்கொண்டிருந்தனர். மர அடிவேரின் உயரத்தில் உடைமுடைகளின் தலையணை, சூழ்நிலை மறந்த ஆனந்தத் தூக்கம் அது. ஆனந்தத் தூக்கமா அது?- அவர்களின் மனம்தான் அதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். எனக்கு மட்டும்தானா நரகமானது தூக்கம்? என் மனநிலைக்கு உடன்பாடில்லாமல் இருள் உருகிக் கொண்டிருக்க

ஒளி உறையத் தொடங்கியது. நிலநீர் நிறைந்ததால் குளிர்ான சூழலால் உடல் கிட்டியது. சூழல் பனியில் ஒளி நிலைத்தது. பக்கத்திலிருப்பதைக் காண்பது கூட கடினமாக இருந்தது. பனி முழுக்க விரிந்து கிடந்தது. இதனுள்ளும் அமைதியான உறக்கமா அவர்களுக்கு? தட்டி எழுப்பினேன். குளிர் உபாதையால் பொய் உறக்கம் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் விழித்த போது கொண்டிருந்த தெளிவு உணர்ந்தியது. நீரோடி மரங்கள் வேர்களை அகத்தின் வெளியே கொண்டு வந்திருந்தன. சுற்றும் பனிநீரை இழக்கத் தொடங்கியது. ஒளியின் பிரகாசம் வலுத்தது. ஒளி உருகி பாலை மர இலைகளில் வழியத் தொடங்கியது. பாலை- மரங்கள் தேவ உலகமாக ஒளிர்ந்த தொடங்கின. முக்கால் கட்டிய மிதிவண்டியின் வயிற்றிலும், முதுகிலும் உடமைகள் ஏறின. முன்கைகள் தாங்கிப் பிடிக்க மனைவி பின்னிடுத்து உதைப்புக் கொடுக்க உடமைகளின் கோபுரத்தின் மேல் பிள்ளை கலசமாக இருக்க கால்கள் இயங்கத் தொடங்கின.

பின்னால் உலோக அழக்கப் பொதிகள் வாய்பிரியும் அசைவுகள் துரத்திக் கொண்டு வந்தன. தூரத்தே மங்கிய ஒளியில் 'தரப்பாள்' விடுகள் புலப்பட்டன.

-தி.தவபாலன்

வீர அபிமானம்

இதுதான் என்றை கடைசிச் சண்டையாக இருக்கலாம் இப்படி கூறிவிட்டு அனைத்து திரும்பிப் பார்த்தான், அச்சத்தைக் காணவில்லை. விடுதலைப் புலிகளிடம் மட்டுமே எண்ணமுடிந்த களத்தில் தோன்றும் அன்னகைதான் இருந்தது. காசி அண்ணாவின் 'பத்துத் தடவை பாடையராது' என்ற கவிதையில் உள்ள, 'செத்து மடிதல் ஒரேயொரு முறைதான் சிரித்துக் கொண்டே செருக்களம் வாடா என்ற விகிதான் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. அந்தக் கணத்தில் தனது சாவு நிகழ்வதற்குள் எப்படியெப்படி எதிரி தரப்பில் மிகக் கூடியளவு சேதத்தை விளைவிக்கலாம் என்ற எண்ணமே மேலோங்கியிருந்தது. ஆனையிறவத் தாக்குதலுக்குத் திட்டமிடும் போதே வெற்றிலைக்கேணி, கட்டைக்காடுப் பகுதியில் மிகப்பெரும் போர் முளும் என்பது எமக்குத் தெரியும். கடல்வழியால் தரையிறங்கக் களத்திற்கும் சிறீலங்காப் படைகளுக்கு இது உங்களுக்குச் சொந்தமான இடமல்ல உங்கள் இடப்படி கால் வைக்க என்ற செய்தியைச் சொல்லக் களத்திற்குபோதே ஈழவன் இதுதான் என்றை கடைசிச் சண்டையாய் இருக்கலாம் என்று கூறினான். என்னையும் ஈழவனையும் தவிர்ந்த மறா எல்லோரும் கடலையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் கவனமெல்லாம் அங்கே-நான். ஈழவனின் கூற்றுக்கு நான் அதில் சொல்லாமலிருக்கும் போது என்னும் சிரித்தபடி அவன் தொடர்ந்து. மச்சான் உவன் சிங்களவன்ரை மாட்டுத்தனமான நடவடிக்கையை மார்க்க எனக்கு மகாபாரதக் கதை-நான் ஞாபகத்திற்கு வருகுது. அந்தக் கதையில் பாண்டவருக்கு எதையும் கொடுக்க கௌரவர்கள் தயாராக இருக்கேல். எந்த தூதுக்கும் அவன் மசியேல்லை. நாடு கேட்டு, ஊர் கேட்டு, ஐந்து வீடு கேட்டு, கடை-சியா ஒரு வீடு கேட்ட போதும் துரி யோதனனுக்கு அதைக்குடுக்க மனம் வரவில்லை. ஒரு ஊசிமுனை நிலம்கூட தராமட்டன் எண்டிட்டான். அதால் கடைசியில் போர் செய்தே பாண்டவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தைப் பெற்றிச்சினம். அது போலத்தான் எங்கட நிலைமையும்- எங்கட முந்தையர்களின் தவறால் எங்கட நிலமும் சுதந்திரமும் பறிபோன நிலையில் இப்ப நாங்கள் நடுத் தெருவில் அகதிகளாக நாடு விட்டு நாடு தாண்டி ஓடி சீ-இதனைச் சொல்லும்போது வேதனையின் தாக்கம் அவனுக்கு-

நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவன் சொல்வதையே கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். நான் இவனை நன்றாகப் புரிந்தவன். இதையெல்லாம் இவன், சொல்லும்போது எனக்கு ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அன்றொரு நாள் பிற்பகல் வேளை காவுற் கடமையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான் இவன். திடீரென எதையோ உற்றுப் பார்த்தான். இந்தா மச்சான்! இதைப் பிடி ஏ.கேயை என்னிடம் திணித்துவிட்டு என்றை அம்மா வாரா நான் ஒளியப் போறன். அவ கேட்டா நான் இல்லை வெளியில் போட்டன் என்று சொல்லு என்று விட்டு ஓடி ஒழிந்து கொண்டான். இவன் அப்படி ஒளிவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அந்த முகாமில் தமிழீழத்தின் எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள போராளிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் கணிசமானோர் தாய் தந்தையரைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள்.

தமது தாய், தந்தையர் எந்த அகதி முகாமில் இருக்கின்றார்கள் என்றோ ஏன் உயிரோடுதான் இருக்கின்றார்கள் என்றோ தெரியாதவர்கள். இவர்களோடு இருக்கும்போது தான் மட்டும் பெற்றோரைச் சந்தித்து மகிழ்ந்து கொண்டிருக்க இவன் மனம் ஒப்பவில்லை. அதனால் அப்படியான சந்திப்பை இவன் தவிர்க்க விரும்பினான். இதைவிடவும் பெற்றோரைச் சந்திப்பதற்கு அந்தக் கணத்தில் தனது சாவு நிகழ்வதற்குள் எப்படியெப்படி எதிரி தரப்பில் மிகக் கூடியளவு சேதத்தை விளைவிக்கலாம் என்ற எண்ணமே மேலோங்கியிருந்தது.

பதால் இன்னொரு சங்கடம் ஏற்படும் என நினைத்தான். அது பெரும்பாலும் வடபகுதிப் போராளிகளுக்கு மட்டுமேயுள்ள சங்கடம். சொந்த நாட்டிலிருந்து பெற்றோரால் அகதி என்ற முத்திரையுடன் வெளிநாடுகளுக்கு தூரத்தப்படுவது. அதுவும் போராட்டத்தின் பெயரால். தாயார் எமது முகாம் வாசலையடைந்தார். திணிக்கப்பட்ட காவல் கடமையில் இருந்த என்னிடம்தான் நேரே வந்தார். வண்ணாம்பண்ணையிலிருந்து அந்த முகாம் வரை வந்து சேரத் தான் பட்ட சிரமத்தைச் சொன்னார். அவரது

தோற்றமே அவரது களைப்பை உறுதிப்படுத்திற்று. ஈழவனை ஒருக்காப் பாக்கோணும். இந்த வார்த்தைகள் திரும்பத் திரும்ப ஒலித்தன. எனது கண்கள் அவன் ஒளித்திருந்த இடம் நோக்கித் திரும்பின. இல்லை யெண்டு சொல்லு, அவனது சைகை சொல்லுகிறது. எனக்கு மனம் கேட்கவில்லை, அவனது தாயினுள் எனது தாயைக் கண்டேன். இருங்கோய்மா ஈழவனின் விருப்பத்திற்கு மாறான வார்த்தைகள் என்னிடமிருந்து ஒலித்தன. உள்ளே சென்று சில நிமிடச் சண்டையின் பின் வலுக்கூடியமாக அவனை அனுப்பினேன். தயங்கித் தயங்கிச் சென்றான் அவன். அருகே வந்த மகனைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு தன் தவிப்பையெல்லாம் தீர்த்தார் தாயார். வழக்கமான உரையாடல்களுக்குப் பின் இந்தியன் ஆமிதான் போட்டாங்களை அப்பன், நீ இயக்கத்தை விட்டு வாவன். உன்னை முண்டு அண்ணன்மாரையும் வெளியில் அனுப்பிப்போட்டன். நீ வந்து வீட்டை இரன். இவன் விரும்பாத வார்த்தைகள் தாயிடமிருந்து வந்ததும் எரிமலையானான். நீங்கள் இப்படிக்கேப் பிங்களெண்டால் நான் உங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கமாட்டன். தாயை, தகப்பனை, சகோதரத்தை இழந்த எத்தினை போராளிகளுக்கு மத்தியில் இருந்து உங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறன். உங்கடை மகனோட இருந்து செத்துப்போன பொடியனை நினைச்சுப் பாருங்கோ. அவங்களுக்கு எல்லாருக்கும் தாய், தகப்பன், சகோதரங்கள் வெளிநாட்டிலையா? அவங்களால் தங்கட சொந்தம், பாசம் என்று இருக்கேலாதா? இல்லாட்டி அவங்களால் வெளிநாடு போகமுடியாதா? ஆரோ போராடிக் கொண்டிருக்க போராட்டத்தின்ரை பெயரால் வெளிநாட்டில் போய் அகதியெண்டு திரியிற வாழ்க்கைகாகவே என்னை வரச்சொல்லிக் கேக்கிறீங்கள். தொடர்ந்து பொரிந்து தள்ளுகிறான். தாய் பேசாமல் நிற்கிறார். கண்ணீர் மட்டும் கட்டுக்கடங்காமல் பாய்கிறது. ஒரு கணம் தனது பேச்சை நிறுத்திய அவன் அம்மா நான் வாழ்ந்தாலும் தமிழ் மண் செத்தாலும் தமிழ் மண் என்று சொன்னான். அவ்வார்த்தைகள் உணர்ச்சியில் தோய்ந்து ஒலித்தன. நான் மெய்சிலிர்த்து நின்றேன். புகலிடமற்ற அகதிகள் மேல்கொண்ட பாசத்தால் பொருளாதார அகதிகள் மீது பாபும் அவனது கோபம் நியாயமாகத்தான் தெரிந்தது எனக்கு. இப்படியான குணங்கள்தான் அவனைப் போராளியாக்கின. அவனை இரவு பகல் எனப் பாராது உழைக்க வைத்தது. வெற்றிலைக்கேணிக் கூற்றுகரையில் அவன் என்னோடு பேசிக் கொண்டிருக்கையில் இவ்வாறான

மாவீரன் கப்டன் ஈழவன் குமாரசாமி ரமேஸ்குமார் வண்ணார்பண்ணையாழ்ப்பாணம் (09.10.1972 - 18.07.1991)

சிந்தனைகளே என்னுள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. அவன் பேசிக் கொண்டிருந்தான் நான் அவனது இயல்பை ரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்நிலையில் நாம் எதிர்பார்த்த அந்தச் சண்டை மிகச் சில நாட்களுக்குள் தொடங்கிவிட்டது. ஊன், உறக்கம் அனைத்தையும் மறந்த சண்டை அது. தாகம் மட்டும் எமக்கிருந்தது. அது தமிழீழத் தாயகம் பற்றியது. ஆகாயம் கடல் வெளி பெயரிலேயே அதன் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் அப்போரில் புயல் வேகத்தில் பதியத் துடித்த சிங்களப்படைகளின் கால்கள் நத்தை வேகத்தில் ஊர்ந்தன. பல சமயத்தில் பின்னோக்கியும் சென்றன. பாலைவனப் போர் என வர்ணிக்கப்பட்ட இப்போரில் எஞ்சியிருந்த மரங்கள், வீடுகள் அனைத்துமே சேதமாகிவிட்டன. சேதமாகாதது எமது உறுதி மட்டுமே.

ஒரு திசையால் ஈழவனின் குழுவை நெருங்கியது சிங்கள இராணுவம். அந்த நிலையில் இரு படைப்பினரது எண்ணிக்கை மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தில் இருந்தது. எதிரியின் விபூகத்திற்குள் ஈழவனின் படைகள் சிக்கிவிட்டன. உமிழ்ந்து கொண்டிருந்த ரவைகளின் இடைவெளி அங்குலக் கணக்கில் கூட இல்லை. வேட்டொலிகளையும் விமானக் குண்டுவிச்சையும் தவிர வேறெந்தச் சத்தமும் இல்லை. எப்படியோ வீரச்சாவடைந்தவர்களைத் தவிர காயமடைந்தவர்கள் மீட்டுக்கப் படுகின்றனர். இந்நிலையிலும் போர்க் களத்தை விட்டுப் பின்வாங்க இவன் மனம் ஒப்பவில்லை. ஒரு கட்டத்தில் தனியனாகவே களத்தில் நிற்க வேண்டியிருந்தது.

விடாதேங்கோ, விடாதேங்கோ இதுதான் அவனது இறுதி வாக்கியங்கள். இதுதான் நாம் அவனைத் தொலைத்த வரலாறு.

அடிக்கடி மகாபாரதக் கதைகளை ஞாபகப்படுத்திப் பேசும் ஈழவன் மகாபாரதப் போரில் இப்படித்தான் அபிமன்யுவை சுற்றி வளைத்தனர் என்பதை மறந்துவிட்டான். அதனால் மாவீரர் துயிலும் இல்லத்தில் இவனது பெயரைச் சுமந்தபடி ஒரு கல் எழுந்து நிற்கிறது.

கணம் சாராது

போராளி நாவலன்

தமிழகத்தில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் பிறந்தநாள்

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் பிறந்தநாளை, இனிமையான திருநாளாக பெருமை போக்கும் பெருநாளாக, ராஜதமிழிவம் மாத்திரம் கொண்டாடவில்லை. தமிழர்களின் முகவரி தந்தவர் அவரே எனக்கூறி, தமிழகத் தமிழர்களும் கொண்டாடிவருகின்றனர். தலைவரின் பிறந்தநாளை முன்விட்டு, தமிழ்நாட்டில் பரவலாக சுவரோடிகள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. தமிழ்நாடு இளைஞர் பேரவை என்ற அமைப்பினால், "வீரம் அனைத்தும் தனதே உரித்தாகிய உலக மாவீரன் வாழியவே" என்று வாழ்த்தி எழுதப்பட்ட சுவரோடிகள், தமிழகம் எங்கும் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. சைதாப்பேட்டை, சாந்தோம், திந்தக் பகுதிகளில் அவை பெருமளவில் காணப்பட்டன.

புதுவையில்லே, தலைவரின் உருவப்படத்தை தாங்கியடி வீதிமுனா வந்த பெயர் இயக்கத் தொண்டர்கள் மகிழ்ச்சிகொண்டனர். இனிப்புகள், சுவையண்டங்கள் வழங்கி, தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் பிறந்தநாளை புதுவல இராவணன் பத்தத்தரிவு இயக்க இளைஞர்கள் வீதியில் இறங்கிக் கொண்டனர்.

மாவீரர்நாள் 2000

ஜேர்மனி

25.11.00 சனிக்கிழமை ஜேர்மனியில் டோட்முன்ட் நகரில் தமிழீழ மாவீரர் நாள் நிகழ்வு பிரமாண்டமான வகையில் நடந்தேறியது. இந்நிகழ்வில் 8000ற்கும் அதிகமான ஜேர்மன் வாழ் தமிழர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

டென்மார்க்

25.11.00 சனிக்கிழமை டென்மார்க்கில் இடம்பெற்ற மாவீரர்நாள் நிகழ்வில் 1300ற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் உணர்வுபூர்வமாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். சிறப்புப் பேச்சாளராக தமிழீழப் பற்றாளரும் கவிஞருமான திரு. அறிவுமதி அவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்.

சுவீஸ்

27.11.2000 திங்கட்கிழமை அன்று சுவீற்சர்லாந்து பேர்ண் மாநகரில் 'பேயா' மண்டபத்தில் தமிழீழ மாவீரர்நாள் சிறப்புற நடைபெற்றது. 6000ற்கும் அதிகமான தமிழீழ மக்கள் உணர்வுபூர்வமாக கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

சுவீட்சில் மாவீரர்கள் நாடன், கஜன் ஞாபகார்த்த நிகழ்வு. சுவீற்சர்லாந்து ஜெனிவா நகரில் கடந்த மாதம் லெப்கேனல் நாடன், கப். கஜன் நான்காம் ஆண்டு நினைவு நாள் சிறப்புற நடந்தேறியது. இருநூற்றிற்கும் அதிகமான மக்கள் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

இத்தாலியில் விடுதலைக் காண்சீட்டு 2000 5.11.2000 அன்று விடுதலைக் காண்சீட்டு நிகழ்ச்சி தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழக இத்தாலிக் கிளையினரால் பலர்மோ நகரில் நடாத்தப்பட்டது. மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் கலந்து கொண்டு நிகழ்ச்சியை சிறப்பித்தனர்.

பிரான்சில் குமரப்பா புலேந்திரன் உட்பட பன்னிரு வேங்கைகள் ஞாபகார்த்த எழுச்சி மாலை. 22.10.2000 அன்று பிரான்சில் பாரிசின் புறநகர்ப் பகுதியான கிளிச்சிப் பகுதியில் பன்னிரு வேங்கைகள் ஞாபகார்த்த நிகழ்வு எழுச்சிகரமாக நடந்தேறியது.

<p>AUSTRALIA TCC P.O.Box 375, Preston, Victoria 3072.</p>	<p>CANADA WTM 64 Eaton Avenue, Toronto, Ontario M4J 2Z5.</p>	<p>DENMARK LTTE P.O.Box 47, 7400 Herning.</p>	<p>FRANCE TCC 341 Rue Des Pyrenees, 75020 Paris.</p>	<p>GERMANY TCC Postfach 101613, 46016 Oberhausen.</p>	<p>ITALY TCC Via Paolo Balsamo- 9 91100 Palermo.</p>
<p>NETHERLANDS TCC P.O.Box 18600, 2502 EP Den Haag.</p>	<p>NORWAY TCC P.O.BOX 1699 Vika, 0110 Oslo.</p>	<p>SWITZERLAND WTTCC Joses Str - 110, 8005 Zurich.</p>	<p>SWEDEN TCC Glomminge Grand-25 3rd Floor, 16362 Spanga.</p>	<p>UNITED KINGDOM UTO Eelam House, 202 Long Lane, London SE1 4QB.</p>	<p>U.S.A W.T.C.C 170-10 Cedarc Road Suite 1-L, Jamai New York 11432.</p>